

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibilia.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
 se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).
 Un șir garzonă prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

Invitare de abonament.

In curând se împlinește jumătatea dintâiu a anului acestuia și „**Foia Poporului**” intră în a doua jumătate din anul al X-lea al vieții sale.

Credincioasă programului seu și mentrii sale de a fi făclie luminaătoare pentru talpa țării, pentru țeranul român, ea-și va urmări mai departe scopul cu aceeași râvnă, cu aceeași iubire și interesare pentru toate afacerile, pentru toate lipsurile poporului nostru, ca și până acum.

Ea a trăit și a lucrat din toată inima pentru țeranul român și pentru oamenii dela țeară și tot astfel va lucra cu îndoit zel și mai departe.

Cei-ce au cetit „**Foia Poporului**” și au avut-o în casă, o știu prețui.

De aceea credem și nădejduim, că ei nu o vor lăsa să nu o atbă mai departe și în nădejdea aceasta deschidem nou abonament pentru „**Foia Poporului**” pe sem. II. al anulul 1902.

Astfel venim a ruga pe onorații abonații, ca nu numai să se grăbească a trimite în curând prețul de abonament, dar' să și spună tuturor, cu cari se întâlnesc și dau în vorbă, ce este „**Foia Poporului**”, cum și pentru sine se luptă ea. Apoi să-și îndemne a abona această foaie, de oare-ce pe lângă că e bună și făcută anume pentru popor, apoi pentru comercianți și meseriași, este și cea mai ieftină dintre foile românești. — Prețul va fi:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe un an întreg 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.

Pentru România:

Pe un an întreg 10 lei.
 Pe o jumătate de an 5 lei.

FOITA.

Un Pipăruș modern.

— Parodie. —

A fost ce-a fost. De n'ar fi fost,
 Achim ar fi șezut acasă;
 Dar' după-oe Savinca lasă
 Pe-Achim în ajunări și post,
 Ei, zău! nu face lucru prost,
 De-și cată draga-i jupâneasă.
 Dar' vezi! Achim era 'nsurat
 Cu fata lui Mihaiu Terinte:
 Femeie bună și cuminte,
 Cum alta nu găsești în sat,
 Și oablă-n mers și dreaptă 'n stat
 Și rumenă, părea o fragă —
 Rar om, să n'o găsească dragă!
 Avea doi ochi de brebenei,
 Să mori cercând vieța 'n ei;
 Și-avea obraz rotund, molatec:
 Deci nu-i mirare, dragii mei,
 Savinca da din ochi schintei

Pentru a pute ține bună rinduală, onorații abonații, vechi și noi, sânt rugați a băga bine de seamă la următoarele:

Pe timp mai scurt nu putem primi abonamente, nici dela alt termen, decât dela începutul anului pe o jumătate de an, sau pe un an. Abonațiilor de până acum li-s'au trimis deodată cu foaia și mandate postale (posta utalvány), cu adresa noastră tipărită și cu fașia sub care primește foaia, lipită pe dos, așa că trimitătorul nu are decât să-și scrie numele seu și cifrele la locurile convenite și să pună banii, dimpreună cu mandatul, la post.

Abonații noi sânt rugați a-și scrie numele lor și al comunei, foarte curat și cetet, însemnând posta din urmă.

Administrațiunea
 „**Foia Poporului**”.

La un jumătate de an.

S'a împlinit din viața „**Foia Poporului**” earăși o jumătate de an. Cu un jumătate de an ea este earăși mai bătrână, apropiindu-se de împlinirea a 10 ani de vîrstă.

Zece ani în viața unei foi nu sânt tare mult, dar' da-o luăm în vedere poporul român, trebuie să mărturisim, că viața de aproape 10 ani a unei foi pentru popor înseamnă totuși mult, foarte mult.

Și eată pentru-oe: Poporul român, cum știm, a fost apăsător de veacuri și împedecător de a se cultiva. Stăpânitorii nu voiau să se lumineze, ca cu atât mai ușor să poată domni asupra lui. Abia

în vremurile mai noue 'i-s'a deschis și lui calea luminii științei, dar' vai! și acum cu multe pedeci și greutate. Stăpânitorii nici acum nu vedeau cu ochi buni înaintarea lui pe calea învățaturii și de aceea felurite pedeci 'i-au pus și îi pun și în ziua de azi.

Nu e destul, că statul nu le ajută cu nimic învățatura, dar' le face cu școalele fel de fel de greutate.

Dacă deci poporul român a făcut înaintare — și a făcut hotărît — pe calea luminii și învățaturii, este singur vrednicia sa. Și urmările înaintării să ved. Pe când înainte cu 50—60 ani abia aflai sătean român, care să știe scrie și ceti și să aibă și altă învățatură de carte, azi vedem, că numărul țeranilor cărturari e binișor de mare și mereu sporoste.

Vedem mai departe, — de ceea-ce mai nainte nici pomeneală nu era — că sătenii noștri au foi de ale lor pe sate, între oari anume făcută pentru ei este „**Foia Poporului**”. Și țeranii noștri susțin această foaie de aproape 10 ani. Eată deci pentru-oe am zis, că viața de aproape zece ani a „**Foia Poporului**” înseamnă mult, foarte mult. Această împrejurare ne arată adeocă, că deja lumina de zece ani statornic pătrunde în poporul nostru, dușă de făclie aprinse de foile noastre și indeosebi de a „**Foia Poporului**”, ear' acesta un vedit semn de înaintare este.

Noi, cești cari am cărmuit și cărmuim „**Foia Poporului**”, în totdeauna ne-am dat mare silință, ca foaia să o facem nu numai plăcută, dar' și folositoare poporului nostru. Și această silință nu ne va lipsi nici în viitor. Cu

Și-Achim era tot tot jeratec.
 Dar' într'o zi — posnit itros! —
 Savinca 'n sus, Savinca 'n jos,
 Savinca taie cruce 'n grindă:
 Din casă iese până-n tindă,
 Din tindă iese până-n drum,
 Din drum. — Dar' flacăra și fum
 Și patruzeoi de smei și-un drac
 Și mai pe-atâția draci ou frac!
 S'a dus Savinca, dus? Pojar
 Și-un car de draci și mai un car!
 Achim se plânge-acum degeaba:
 Savinca-i dusă! gata-i treaba!
 Ea face noduri în năfrâmi
 Și pleacă 'n țeară fără teamă;
 Scăpat-a de gendarmi și vâmi,
 Căci pe la vâmi, cum bag de seamă,
 Nevestele cam rar dau vamă!

Achim Cotor al lui Ignat
 Rămase ars de supărat.
 Ce smei! Fără nevastă-i lesne
 Să fii desculț și desbrăcat:
 Sumanu-i subsuori crepat

Și cioareci-i sânt rupți în glezne,
 Pieptaru-i ros și destrămat —
 Și-Achim se teme-a prinde acul,
 De ce să-l prindă? Prindă-l dracul!
 Prin casă-i ior întreg de fum,
 Prin oale nu-i nimic acum
 Și-epoi să fim mai scurți și rezezi, —
 Achim e singur, stă ca-n drum,
 Și dinții lui pocnesc de străpezi,
 Dar' nu pocesc o'aga li-e firea,
 Ci foamea dulce pocnirea.
 »Nu-i modru nu! De ce stau par?«
 Iși zice el! Ce dracu-i asta?
 »Mă duc ca să-mi găsească nevasta; —
 Mă duc, duc zău! Plec astăzi chiar!«
 El își tocmete deci opinca
 Și pleacă în țări după Savinca.
 P'un cal, ce arsă foc din guri
 Și veci de aci nu s'ostenește
 Și-i văr oufa din păduri,
 Achim Coto călătorește
 Trei zile luri de lungi torturi,
 Și-a patra și pe inserate,
 La Craiu-di-Peșteră s'abate.

cât spriginul iubitorilor noștri oameni dela sate va fi mai mare, cu atât se va mări și silința noastră, deoarece sprijinul poporului nostru ne arată, că bun și folositor lucru facem.

Eată pentru-ce și la acest hotar al vremii, adică la jumătate de an rugăm pe cetitorii noștri a ne lînda și mai departe ajutorul lor, a răspândi foaia în cercul pretinilor și cunoscuților și a îndemna și pe alții să o sprijinească.

Fie toți asigurați, că prin aceasta răspîndesc lumină și cunoștințe folositoare în popor, ear' acesta lucru bun și de mare bine este pentru neam.

(m).

Pactul economic. Încheierea pactului economic între cele două jumătăți ale monarhiei devine tot mai nesigură. O corespondență din Viena anunță, că ministrul austriac de finanțe a dat ordin direcțiunii financiare din Lemberg să facă toate pregătirile necesare pentru înființarea serviciului de pază la granița de către Ungaria. În urma acestui ordin se lucră în mod febril în direcțiunea aceasta, prenotându-se sute de candidați pentru posturile de gardiști de vamă și făcându-se cercetări pentru alegerea localităților, unde se se înființeze oficii vamale.

În legătură cu această știre se comunică și o notă a lui Körber către Széll, în care-l vestește pe acesta, că vrea să abdică convențiunile comerciale. Această indiscrețiune a ministrului austriac a făcut o impresiune penibilă asupra cercurilor hotărîtoare din Pesta, cari susțin, că Széll nu va mai pertracta cu Körber până nu se va produce o schimbare în Austria.

Contra maghiarizării numirilor de localități. Cu mare indignare constată foile patriotice, că — afară de două — toate comunele din Bacia au respins numirile maghiare propuse de comisiunea regnicolară. Bravii Sârbi au declarat, că este incompatibil cu demnitatea și caracterul lor național să părăsească

numirile vechi istorice, de cari se leagă atâtea tradiții și se le înlocuiește cu numiri maghiare, neînțelese de nimeni.

Chestiunea polonă în Germania. Autoritățile din Germania se dovedesc tot mai buni elevi ai școlii politice maghiare. Meetingul polon de protestare contra proiectului de colonizare, convocat pe ziua de alaltăieri, a fost oprit de poliția din Posen, deși convocarea a fost subscrișă de deputații poloni din Reichstag și din dieta provincială. Vilhelm se ocupă mult cu studiarea mișcării polone și intenționează să țină cu prilejul manevrelor celor mari din toamnă o vorbire programatică despre politica statului prusiac față de Poloni.

Rutenii din Bucovina amenință cu obstrucția în dieta provincială, cerînd în continuu votare nominală și ținînd vorbiri à la Lecher. Una însă par a uita Rutenii: ei sînt numai patru în dietă, așa că nu pot face nici interpelațiuni, nici propuneri independente, oăci acestea trebuș sprijinite, resp. suberise de cinci deputați.

Semne de prietenie. Incetarea dictaturei în Alsafia Lotaringia va avea de urmare, că limba franceză se va învăța și mai serios în școlile din Alsafia și Lotaringia. Pentru anul viitor școlar numărul orelor de limba franceză s'a îndoit.

Emigrările. Sâmbătă și Duminică s'a ținut în Siófok un congres, care s'a ocupat cu cauzele emigrărilor de dincolo de Dunăre. S'a constatat, că în ultimele două decenii au emigrat peste 30.000 de persoane. Emigrările se fac înspre America și Croația. Causa: miseria. Congresul a luat o mulțime de deciziuni pentru îmbunătățirea sortii materiale a poporului și astfel pentru împedecarea emigrării.

Din dieta Tirolului. În ședința din 26 c. s'au prezentat două propuneri, una, în care se aproabă ținuta guvernului în chestia pactului, și a doua, în care deputatul italian Brugnara propune de urgență, în numele deputaților italieni, alegerea unei comisii constituționale de 13, care să vină în timp de 8 zile cu propuneri referitoare la regularea chestiei autonomiei. Declarându-se partidele germane învoite cu această propunere, dacă se va păstra unitatea țării și nu vor fi atinse interesele germanismului din Tirolul-de-sud, Brugnara recunoaște în numele Italianilor postulatul unității țării și declară, că pretinde necondiționat înființarea unei secțiuni a consiliului școlar provincial și a comitetului țării cu reședința în Trident, apoi o organizațiune corăspunzătoare secției comitetului țării în dietă, precum și împărțirea curiei marilor proprietari. Propunerea a fost primită.

DIN LUME.

Peninsula-Balcanică.

Convențiunea încheiată cu bănoile din Paris în privința împrumutului bulgar a fost prezentată camerei.

După-cum i s'a comunică lui Frankf. Zeit. din Constantinopol, ambasadorul turcesc din Petersburg a primit asigurări oficiale, că chestia ridicării Bulgariei la rangul de regat nu s'a discutat în decursul vizitei, ce a făcut Ferdinand în Rusia, oăci aceasta dorește și pentru mai departe susținerea lui status quo pe Peninsula-balcanică.

În Atena au fost arestați 50 membri ai comitetului macedo-bulgar.

E un adevărat complot în contra siguranței Statului grecesc aceea ce s'a descoperit.

Și acolo emisarii lui Sarafoff proiectaseră să ucidă pe regele George așa cum a fost constatat și în România de către judecătorul de instrucție Th. Florescu.

Afară de aceste planuri infernale, justiția grecească a mai constatat, că

Vestitul Craiu, măcaș e oraiu,
Nu-i vrednic preș de trei surcele:
Dar' trei groșițe dad-i dai,
Te poate ridica prin stele,
Cât poți să dai »bonjour« cu ele.
Achim Cotor i-a po'etit
Din fir în pîr tot alevărul,
Sburlindu-și de mîie pîrul.
»Ei, vezi! Savinca i-a fugit! —
Mă ride-acuma tot produl,
Că stau de foame și rod podul:
Și mult mă mir de ce nu l' rod?
Să-i fie-afurisit produl
Să-i facă dracii-n gră nod!
Dar' fii bun cată'n școălie
Și-mi dă din bobi să vînt curat,
Savinca-n ce pămînt să fie?
De cine smei s'a leat?
Cel Craiu de Peșteră sucește
De trei ori capu-i minat,
Apoi înșiră bobi peștită,
Vrăjind cu voce răștită:
Începe-apoi la descătat,
Toemindu-și barba a păunul:

»Voi patruzeci și 'n capăt unul!
Ieșiți în stele și-n vîzduch, —
Vă dau amănă pămătuch
Și mături groase și-'nodate
S'aduceți pe Savinca-n spate!
Din lut și petri și din rîu,
Din sfintul trup al lui moș-soare,
Din câte-s vîi și-ascultătoare!
Din flori de mac, din spic de grâu,
Din mîntă creață, pădureață,
Cu dragosti la Savinca 'n brață,
S'o vîd pe bobi și s'o cunosc...
Și-așa tot hodoros și trosoc,
Din făloi mereu se 'nvîrte crugul,
Că-așa-i, vezi Doamne, meșteșugul!
»Măi frate Chim! Ești norocos —
Vorbește eară păsoălul,
»Să nu ne mai audă rîul!
Vezi bobul ăst mai aegrîcios?
Arată drum și zile bune,
Că vezi tu, bobul ăsta spune:
Savinca ta nu 'ți-a fugit!
Savinca ta s'a prăpădit,
Umblînd pe deal după oăpune.

Dar' om ești tu cu mult noroc!
O poți afla ca scrisă-n carte,
Vezi bine, că-i pe drum departe, —
E chiar la craiu Poloboc,
Dar' știi tu ce? Pleacă pe loc!
Tot mergi spre răsărit de vară,
Tot mergi dar' nu te mai oprî, —
Și când de un deal te vei bufni,
Oprește-te, căci ești în țeară!
Și-aici de nu vei isprăvi
Nimic, ia un fuor, fă ață
Și caut-un pom și — te acață!

(Va urma.)

Poesii populare.

Din Murăș-Uioara.

Com. de d-șoara Iuliana Coman, învățătoare.

Doamne sfinte nu ți-e jale
De tinerețele mele,
Că îmi trece tot cu rele,
Tot cu rele cu năcaz
Și cu lacrimi pe obraz,

acei cari au tras mai multe gloanțe de revolver în contra fostului prim-ministru Theotokis cu ocazia ultimelor turburări studențești din Atena, nu erau decât agenți în solda comitetului macedonean.

Din Constantinopol sosește din nou șovonul despre ridicarea chestiunii schismei dintre Bulgari și patriarchatul grecesc. Aceasta arată planul de a se desființa esarchatul bulgar.

Firmilian a fost în fine consacrat în 28 c. în mănăstirea Scolotes de lângă Dedeagaci.

În Grecia se urmează cu perchiționarea Bulgarilor macedoneni bănuși a face parte din comitetele macedonene.

S'a găsit la unul dintre arestați scrisori și alte acte foarte compromițtoare. Într-o scrisoare se vorbea despre arme și munițiuni de războiu precum și despre asvirlirea în aer a bisericilor grecești.

Finlanda.

Finlanda se despopulează. Aceasta e urmarea faimosului manifest din 1899, prin care au fost încunoștiințați Finii, că li-se va răpi constituția. În anul acela au emigrat 12.375, în 1900, 10.642, în 1901, 12.659 și în primele trei luni ale anului curent 5057 Fini. Toți își caută în Canada și Statele-Unite o patrie nouă, scutită de cnutul muscălesc. Datele acestea nu eshauriază numărul celor emigrați, căci cu miile s'au străcurat fără pașapoarte în Suedia.

Africa-de-sud.

Am fost adus știrea, că în decursul pertractărilor de pace s'a descoperit în Pretoria un complot îndreptat, după cum se zicea, contra vieții lui Kitchener și Milner. Pertractarea a avut un sfârșit curios: toți arestații — peste 50 — au fost puși pe picior liber, încetând ori-ce urmărire. Ca motiv al acestei proceduri se invoacă împrejurarea, că organele polițienești, cari s'au virit între răsculați (?) n'au putut pune, în momentul ultim, mâna pe documentele, cari aveau să dovedească complotul. Se vede, că întreg »complotul« a fost înscenat de Englezi.

De lacrimi nice că-mi pasă
Că le-oi șterge cu mătășă,
Dar' 'mi-e milă de obraz,
Că-mi rămâne tare ars,
Nici de lacrimi nu 'mi rău
Că le șterg c'un chischineu,
Mi-i milă tare de ochi,
Că-mi rămân arși ca de foc.

La ce Doamne m'ai lăsat,
Dacă noroc nu 'mi-ai dat,
Norocul când s'o 'mpărțit
Fost-am cu lucrul în câmp,
Când acasă am sosit,
Norocul s'a împărțit,
Ear' ce o mai fi rămas
Tot bine în foc o ars.

Ardere ai lume cu foc,
Dacă n'am avut noroc
Să șed cu mândra-ntr'un loc.
Ardere ai lume cu pară,
Dacă-n tine n'am tigneală
Să șed cu mândra-ntr'o țeară.

Știri mărunte.

Poarta a adresat o notă circulară reprezentanților sei din străinătate, în care arată drepturile sale de posesiune asupra Tripolitaniei și cere relațiuni despre atitudinea guvernelor respective în aceasta chestiune.

Orașul Premeti din Albania a fost ocupat de șeful răsculaților Melic-Beiu, care a alungat garnisoana turcească. Valiul din Ianina a trimis infanterie și artilerie pentru reocuparea orașului.

Principele Muntenegrului va înapoia visita făcută de Ferdinand al Bulgariei în Septembrie viitor.

Cabinetul din Washington a decis să dea o proclamațiune, în care se anunțe amnestierea tuturor arestaților politici de pe Filipine.

Elevi silișteni la mormântul lui Șaguna.

Rășinari, 16 Iunie v.

Oaspeți mici dar' drăguți și plăcuți a avut comuna Rășinari în zilele 15 și 16 Iunie!

Înainte numai cu 2 zile învățătorii din loc lățiră veste prin comună, că corpul învățătoresc din Siliște 'i au avisat că Sâmbătă după prânz vor sosi cu vreo 70 de elevi în excursiune. Ținta excursiunii acesteia a fost îndată recunoscută de către toți și astfel au primit cu bucurie vestea, înăe din cauza timpului nestatornic aproape nimenea nu credea în realizarea ei.

Sâmbătă la orele 2 d. a. corpul învățătoresc a primit avisul din Sibiiu, că la aceasta oară Siliștenii pleacă pe jos către Rășinari. Elevii școlii din loc cu învățătorii în frunte au plecat spre întimpinarea oaspeților în capatul comunei din spre Sibiiu. Nu mult au trebuit să aștepte aci, căci la orele 6 elevii și elevele silișteni, în rinduri de câte patru, cântând, sub conducerea d-nilor învățători I. Crișan, D. A. Mosora, Const. Cristiu și A. German s'au apropiat de ei. Lucrătorii de pe câmp la vederea acestora aruncau furci și greble și le eșiau în drumul țării apre a-i privi și saluta.

Între puternice ovațiuni de »trăiască« directorul școlar din loc Hămbășan salută prin cuvinte calde pe oaspeții sosiți, felicitând pe colegii silișteni pentru româneasca și salutara idee întrupată.

În numele Siliștenilor învățat. Mosora mulțumește pentru colegiala și frumoasa primire ce li-s'a făcut. Cântând, în rënduri într'o ordine esemplară percurg împreună străzile comunei până la școală, de unde după o mică pauză, folosită spre împretinirea elevilor, elevii oaspeți au fost încuartați în grupe de câte 4—8 pe la frunțașii comunei, cari 'i-au primit cu părintească dragoste.

Seara după cină învățătorii din loc au aranjat în localul »Casinei« în onoarea colegilor oaspeți o convenire, unde 'și-au petrecut împreună în dragoste și voe bună.

Duminecă dimineața, după ce învățătorii silișteni au cercetat pe toți frunțașii cari au avut încuartați elevi spre a le mulțumi, au condus apoi elevii la casă, preschimbată azi în grajd, care ordinioară a fost reședința episcopilor gr-or. În timpul acesta, fiind ziua de 16 Iunie, zi aniversară a morții mare-

lui arhieru, conform nobilului și laudabilului us, au sosit 6 elevi ai seminarului »Andreian« spre a asista și ei la celebrarea părăstasului, aducând cu ei și o frumoasă cunună cu pantlioa tricoloră. Cu acestea și cu tinerimea școlară din loc, cu stindard negru în frunte, au plecut la biserică spre a asista la serviciul divin și celebrarea parastasului. Amintesc cu deosebită plăcere, că atât serviciul divin cât și părăstasul celebrat de ambii preoți din loc, a fost festiv, impunător și demn de însemnătatea zilei.

La sfârșitul serviciului divin părințele Iosif Gogz a rostit de pe amvon o delicioasă predică despre însemnătatea zilei. În cripta mormântului marelui arhieru unde s'a făcut procesiune după celebrarea parastasului a vorbit clericul D. Borcea, deasemenea corect și sârbătorite. Mai amintesc, că cântările liturgice precum și ale părăstasului au fost escutate de către elevii seminariali, ear' imnul ocașional, dulcea: »Românime mult cercată« a fost cântată de elevii silișteni.

După rostirea cuvântului festiv de către clericul Borcea, preoții s'au reintors din criptă în biserică. Scena ce a urmat după aceasta în criptă a fost pătunzătoare, sublimă. Elevele și elevii silișteni au fost împărțiți în 2 grupe și conduși în criptă. Domnia o liniște adâncă, când învățătorul Mosora, încunjurat de ceialalți colegi, adresează emoționat până la lacrimi o alocuțiune pe care o încheie cu următoarele cuvinte: »Ingenunchiați, dragi elevi, în acest loc sfânt și roștiți în dulcele vostru graiu, de pe buzele voastre îngerești, din inimile voastre nepătate o rugăciune pentru odihna marelui și fericitului nostru arhieru, ale cărui moaște sfinte la picioarele voastre zac. Cu toții cad în genunchi, în ochii tuturor strălucesc lacrimi, publicul din afară ingenunchiază și el, ear' elevii rostesc »Tatăl nostru« și cântă »Vecinica lui pomenire«. Își iau apoi fiecare câte o frunză verde dintre cele presărate pe mormânt.

Elevii au fost conduși apoi la casa părintească a stimatei doamne protopopese văduve Maria Dr. Nicolae Maior, care le-a servit un gustos prânz, ear' învățătorii silișteni au fost invitați la masa ospitală a frunțașului neguțător Eremia Dancăș.

În timpul acesta frunțașii rășinarieni 'și-au pregătit căruțele și le-au pus la dispoziția oaspeților spre a se reînapoia cu ele la gara din Sibiiu și nu pe jos, precum le era programul. La orele 3 între urări și strigăte de »să trăiască« oaspeții silișteni pleacă voioși.

Esamenele.

Besnea (Bihor).

Esamenul a fost în 22 Maiu st. vechiu a. c. sub conducerea dlui protopresbiter tractual Teodor Filip. Președintele fu întimpinat din partea școlarilor cu »Impărate ceresc«. Esamenul s'a început la oarele 8 înainte de amiază și a durat până la orele 12. Elevii au răspuns precis și clar dovedind un progres strălucit. Cu multă plăcere s'a ascultat dialogul de I. Murășan »Tata

și fiule, din partea publicului, care a fost prezent în număr destul de mare. Între alții au luat parte mai mulți învățători, exprimându-și toți îndestulirea și bucuria pentru succesul dobândit de inv. Ioan Boțiocu. Un participant.

Munții-Apuseni.

În 24 Maiu st. n. s'a ținut examenul la școala confesională gr.-catol. din parochia *Beltioara*. Resultatul acestui examen a fost foarte mulțumitor, ceea-ce dovedește, că învățătorul actual Ioan Oltean întru toate este la culmea chemării sale, deși din partea directorului Petrucza Mik'ós multe șicanări a suferit, de oare-ce acest director pățimăș din rășputeri lucră la subminarea acestei școale.

De altmintrelea autoritățile li cunoșc cronica și așteptăm verdictul.

Moțul.

Serate de-ale meseriașilor români.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu și-a ținut Joi la 26 Iunie n. c., a 6-a ședință literară. Cum această ședință a fost ultima în anul școlar 1901/2, presidentul nostru, dl *Vic. Tordășianu*, în cuvântul de deschidere face o reprivire asupra activității Reuniunii în cele din urmă 6 luni, și constată cu vie mulțumire sufletească, că factorii grupați în jurul acestui focular al clasei noastre de mijloc, își fac fiecare cu sfîntenie datorița. Examenele, ce Reuniunea le prestează, din privilegiul producțiilor noastre publice, la reprezentațiunile teatrale, la concerte, căci adevărate examene sînt acestea — mulțumesc pe toți, căți jertfe însemnate aduc pe altarul culturii noastre.

Dacă diletanții nostri cu încredere și mândrie pășesc pe scena deschisă, și dacă cu toții stăpâni sînt pe o limbă aleasă și frumoasă, aceasta trebuie s'o privim drept rezultat al ședințelor literare, unde earăși cu toții ținem să ne arătăm destoinicia în cetire, declamațiune și în predarea datelor mai însemnate din viața noastră de meseriași.

Dacă corul nostru se poate și el măsura cu corurile Reuniunilor surori de altă limbă, meritul revine în prima linie dirigentului corului, dlui *Candid Popa*, învățător, care ajutat de grupul de elevi din secțiunea pedagogică a seminarului *Andreian*, multă oboseală pune în serviciul acestei cauze, ear' în linia a 2-a *damelor* din cor, cari cu diligență rară cerostează probele și dau corului înfățișare atrăgătoare, plăcută, cu un cuvânt însuflețire dau vieții noastre de reuniune.

Cuvine-se drept aceea să aducem mulțumitele noastre dlui *Popa*, *damelor* din cor și dlor *Ioan Biji*, *Eugen Crăciun*, *Vasile Creangă*, *Ioan Jula*, *Remus Pop*, *Ioan Stelea*, *George Tăban* și *George Todorache*, elevi în cursul al III-lea pedagogic, și cu deosebire *Preacuvioșiei Sale* dlui *Dr. Eusebiu R. Roșca*, care în calitate de director al seminarului *Andreian*, cu multă bunăvoință și prevenire concesiune a dat acum amintițiilor elevi, de a da prețios ajutor, conlucrând la probe și concerte.

După-ce până aci, cu ajutorul lui *D-zeu*, vrednici ne-am arătat de bună-

voința și de spriginul oamenilor de bine, cuvine-se, urmează dl *President*, ca de aci înainte să dăm neîndoioase dovezi, că și în ce privește ocupațiunea noastră de căpetenie, ca meseriași, ne aflăm la înălțimea chemării noastre. Expoziția din toamna a. c. este cel mai bun privilegiu de a convinge și pe cei, cari nu tocmai cu ochi buni privesc la întreprinderile noastre de până aci, că indeletnicirile noastre și ca diletanți și ca oriști, le privim numai ca mijloc potrivit pentru deservirea noastră ca meseriași. Expoziția va fi examenul rigoros, dela al cărui bun rezultat atárnă în mare parte soarta noastră ulterioară.

Dacă expozițiunea noastră din 1892, admirată a fost până și de străini, se arătăm lumii, că după 10 ani de muncă, mult am adaus la activul nostru. Deci pe lucru să ne punem și măestrii și cafele și învățăceii și și femeia română, ca mândri să putem fi de rezultatul muncii noastre. Sperăm, că în această aișuință a noastră de întregă societatea română și de toate reuniunile surori din centrele noastre spriginii vom fi după vrednicie.

După toate acestea bibliotecarul reuniunii, dl *N. Bratu*, citește sumarele ședințelor administrative, rapoartele ziaristice despre producțiunea ultimă și despre ședința literară a 5-a și apoi s'a intrat în așa zisa ședință literară, ce a decurs astfel:

Corul reuniunii, ajutat de elevii seminariali, a cântat frumoasa compoziție *»Pășerică trecătoare«*, viu aplaudată; dl *Filimon Delorean*, sodal cismar, îndrăgit în șodomăniile lui *»Sandu pungă goală«*, la punct 2 ne predă bucata *»Că doară a fost cătană«* și la punctul 5 din program bucata *»Tiu, tiu, tiu«*, de același autor; la punct 3 a urmat drăgălașa d-șoară *Ana Banea*, declamând fără greș lungă poezie *»Legenda Rîndunelii«*, de *V. Alexandri*, ca în totdeauna cu pricepere și frumos, domnul *Nicodim Russu*, sodal pantofar, ne-a cântat cu mult sentiment haiduceesc cântecul *»Haiducul«* dovedind, că e în stăpânirea unei voci puternice, curate și frumoase. Clericul *Augustin Bena* ne-a executat la pian mai multe romane, însoțite fiecare de nesfîrșite aplause, ear' după d-sa a urmat dl *Nicolae Neagoe*, sodal croitor, declamând bine poezia *»Spinul«*, de *G. Coșbuc*; dl *Eleuteriu Prelipoianu*, ne-a predat apoi pe *»Peneș Curcanul«*, acest produs nouș totdeauna plăcut al nemuritorului *V. Alexandri*. Punctul final l-a format duetul *»Conversare între doi tineri«*, executat de dl *Nicodim Russu* și de dl *Iacob Cărătuș*, sodal mășar, făcând mult haz mai ales cest din urmă în rolul de d-șoară amoresată.

Conferența interesantă a dlui *Toma Simtion*, culegător-tipograf, *»Despre importanța Asociațiunii la meseriași nostri«* — din cauza timpului de tot înaintat s'a amînat pe ședința proximă (ultima Joi din luna Iulie după călindarul nou).

Și această ședință ne-a umplut de veselie și sper își va primi și ea locul cuvenit între activele ce reuniunea mereu și-le câștigă. *„Paralelepedist“*.

Din America.

Wheeling, W. Va., 11 Iunie 1902.

America sau lumea nouă e țeara noutăților și a minunilor; după felul vieții și al diferitelor obiceiuri.

Totul e jertfit pentru progres în cultură, industrie, și comerț. Americanii înțeleg în alt mod decât cei din Ungaria, cum se poate ținea țeara în liniște și înaintare în bogăție. În loc de cășarmi, cari la noi sînt spre fala ori cărui oraș, au clădit școale, unde tinerimea e crescută și instruită spre a deveni buni cetățeni și folositori țării.

America a dovedit și dovedește, că o țeară se poate susține și fără de puterea baionetei; dacă poporul se bucură de egala îndreptățire. Statele-Unite numără peste 76 milioane locuitori și au o armată permanentă numai de 25 mii soldați*). Parte din ei sînt înoasarmați în mici fortărețe lângă mare și prin statele de vest, restul în câteva orașe mai mari. Gendarmi din fericire nu sînt. Liniștea publică e ținută de poliști în uniformă, dar' cu aparență foarte pașnică; toată armătura lor constă dintr'un revolver, pe care îl poartă ascuns, ear' la cingătoare în loc de sabie sau baionetă poartă un bățigașiu strungit cam 1/2 metru lung. Liniștea și siguranța personală e mai mare decât ori-unde.

Religiunea creștină e împărțită în mai multe confesiuni decât ori unde. Poporul e însă foarte credincios și ține foarte mult la înaintarea bisericii. Nu de mult așăți oameni cu dor de înaintare au aflat o cale foarte potrivită pentru sporirea averii bisericii și a instituțiilor culturale. Știut fiind, că omul deși doritor de a veni în ajutorul acestor instituțiuni nu se poate înlesni în cele mai multe cazuri a da o sumă însemnată, ear' cu puțin se jenează, tot așteptând timpuri mai bune, s'au apucat să se asigure în favorul lor. Asigurările pe viață sau termen hotărît în favorul acestor instituțiuni sînt foarte mult luate în seamă; căci cu o sumă mică plătită anual fiecare om poate face o donațiune. Acum Americanii se întrec care să asigure sume mai însemnate. (Cât de bine ar fi dacă acest sistem ar fi îmbrățișat și de poporul nostru).

O lege bună contra beției e aplicată în America.

Pentru a se ține morala publică, și a nu întâlni pe stradă oameni în stare de beție, umblând fără de căpătăiu sau turburând liniștea, trăsuri de patrolă din partea poliției controlează din când în când străzile luând pe oamenii aflați în asemenea stare. Pedeapsa, ce se aplică în aceste cazuri, încă nu e însemnată. Duși în fața legii, li-se face morală explicându-le, ce e omul, cari sînt datoriile lui și cum trebuie să trăiască. Pedeapsa e fixată în bani 5 dolari și 60 cents (cam 28 coroane). Dacă nu are bani sau nu vrea să plătească, e trimis în casa de lucru a orașului, unde trebuie să lucreze 10 zile. Poporul e foarte pașnic și mulțumit de felul cum se aplică și respectă legile; pentru că sînt aplicate drept și spre binele tuturor.

Ille Martin,
Wheeling, Va (America).

*) În armata noastră numai Români sînt mai mulți ca întreaga armată permanentă americană.

Red.

Adunări învățătorești.

(Urmare și fine.)

Din raportul casarului se vede; că atât taxele din anii trecuți, cât și din anul acesta sînt în restanță, și suma face 550 cor.

Spre încasarea taxelor și pedepșelor restante, atât dela domnii învățători cari s'au depărtat din tractul Reghinului, cât și dela ceilalți, s'au adus hotărîre, că după ce unii dintre domnii învățători încă dela înființarea despărțământului, adică din 1897 până azi nu au plătit nimic, amăsurați prescrișelor din statut §. 11 să se facă pașii necesari.

Termenul încasării taxelor este hotărît până în 1 August a. c. despre ce stimații domni restanțieri sînt avizați, căci după trecerea termenului hotărît se va face cunoscut și numele restanțierilor.

Din raportul comisiunilor esmise s'a constatat, că atât examenul, cât și tema practică au fost bine reușite și că edificile școlare, afară de sala de propunere, precum și rechinșitele de învățământ nu corăspund, căci nu sînt.

Ca disertanți s'au însemnat Ioan Suci, învățător în Cacuciu, și Victor Harșan, învățător în Hodac, avînd a diserta în adunarea de toamnă.

Pentru adunarea generală din Blaj s'au ales ca delegați domnii Iuliu Crainic, preot și învăț. din Urișul-de-jos și Victor Harșan, învăț. în Hodac.

Unde să se țină adunarea generală de toamnă, nefiind membrii toți de față nu s'a luat hotărîre, — căci prin nimenia nu s'a făcut nici o invitație, — fără s'a decis, că dacă până la 1 August a. c. nu s'ar face o invitație prin cineva, atunci comitetul despărț. se decidă locul adunării de toamnă.

După finirea agendelor oficiale ședința s'a închis mulțumind președintele adunării și adunarea mulțumind presidentului și contelui Bethlen Károly, proprietar și primar comunal în Telecul-român, care a asistat la ședință în calitate de delegat al administrațiunii politice.

Banchetul apoi s'a ținut la d-nul învăț. local Petru Graur, la care toaștele încă nu au lipsit.

La urmă ne-am depărtat fiecare la ale noastre, cu dorul, că la adunarea proximă de toamnă să ne vedem adunați mai în mare număr și mai mulți ca acuma.

Raportor.

Despre dări și aruncuri.

(Urmare.)

Măsurarea dării militare. 1, Șase coroane plătesc a, lucrătorii angajați la economia de câmp și la întreprinderi comerciale și industriale; b, zilerii; c, pandurii și haiducii dela comitate și orașe și gardiștii dela temnițe.

2, Opt cor. plătesc a, servitorii de casă; b, ajutoare aplicate la întreprinderi comerciale și industriale, dacă nu primesc un salariu lunar, care să treacă peste 80 cor., sau lucră cu bucata; c) diurniștii, apoi scriitorii, cari n'au salariu anual sau lunar, precum și persoanele cari sînt aplicate într'o întreprindere pentru servicii de cancelarie sau pentru supraveghere, dar' nu în mod statornic; d) gardiștii de vamă (și respicientul); e) tolbașii (negustorii ambulanti).

3, Douăsprezece cor. plătesc a) meseriașii, cari lucră fără calfe; b) meseriașii din comunele mari și mici (rurale), cari lucră cu ajutoare.

4, Cei îndatorați la serviciul militar și înscriși în clasa II. sau III. a dării de venit ca membrii sau căpetenie de familie plătesc pe baza întregii dări directe, prescrișe ori-unde în anul premergător (și adausul de dare) următoarele sume:

6 cor., dacă baza dării nu trece peste	20 cor.
10 "	50 "
16 "	100 "
32 "	200 "
48 "	600 "
64 "	1000 "
96 "	1600 "
120 "	2000 "
160 "	2400 "
240 "	trece peste 2400 "

Drept bază pentru computarea dării se socotește darea, ce o plătește capul familiei chiar și în cazul, când minoreanul deobligat la serviciul militar are avere proprie și darea după aceasta e mai mică ca cea a capului de familie.

Când are un cap de familie, a cărui dare din anul premergător nu trece peste 1000 cor., mai mulți membri în familie îndatorați la taxa militară, se va computa, cât timp durează starea aceasta taxa militară după un membru cu 240 cor., după ceilalți cu jumătate.

Darea, ce o plătește cel deobligat la oaste nu poate fi nici-odată adausă lângă darea capului de familie, care servește de bază la măsurarea dării.

(Va urma.)

PARTEA ECONOMICĂ.

„Îndrumarea pentru corespondenții economici”

(Urmare)

VI. *Sămēnatul.* Recerința cea mai de căpetenie pentru sămēnat este aceea, ca pământul să fie bine pregătit și țērīnat, a doua ca pământul să nu fi prea stors și sărac, și a treia ca sămēnta să fie bună, curată și cu puterea de lipsă pentru încolțire. Recerința aceasta din urmă este aceea, contra căreia păcătuesc mai des economii noastre, de oare-ce sămēntă sămēntă plină de goz și alte buruieni.

Sămēnta pentru sămēnat trebuie să fie mai întăiu plină în grăunț, ca până-când se poate nutri cu rădēcinile din pământ, să poată suge din acela nutre-mēntul de lipsă. A doua trebuie să fie proaspētă și cu putere de încolțire, pentru-că cu cât e mai veche, cu atât va rēsări mai puțină. De aceea sămēnta de sămēnat trebuie aleasă totdeauna din anul de pe urmă al secerīșului, adică din anul de mai înainte trecut. A treia recerință este aceea, ca sămēnta să fie curățită de gozuri, pentru-că în pământ și așa se afiă destulă de aceea rēmasă din anul de mai înainte.

Sămēnta pentru sămēnat mai trebuie pregătită și altcum. Pregătirea aceasta se face prin cernere și triurare, ca să se curēțe de gozuri. Un alt mod de pregătire e muiatul sămēntii în apă de peatră vērētă. Inmuiatul acesta se face mai cu seamă atunci, când grăul are tăciune.

În vreme de rēsboiu.

— Schiță. —

În sfirșit, ceata de tâlhari căzuse prinsă în capētul pădurii Dobrenilor. Doi ani de zile vre-o cățiva voinici, spoiți cu cărbuni pe ochi, foarte îndrășneți și foarte cruzi, băgaseră spaimă în trei hotare. Întăiu începuseră cu hoție de cai; apoi, o călcare, două cu case; pe urmă omoruri. Intre altele, făcuseră acum în urmă o vizită despre ziuă lui Popa Iancu din Podeni.

Popa era un om cu dare de mână; rēmas vērūd, deși foarte tiner, trăia cu maică-sa. Li mergeau treburile cât se poate de bine. În timp de un an și jumătate cumpēraseră două sfori de moșie, ridicaseră un han și o păreche de case de peatră; vite multe, oi, cinci cai, și mai avea se zice și bănet. Astea băteau la ochi: toată lumea credea, că popa gășise vre-o comoară. La așa stare

trebuia, se-nțelege, să se oprească ochii tâlharilor.

Intr'o seară părintele Iancu a făcut prostia să rēmānă acasă de tot singur: pe bētrāna a trimis-o la tērg, cu un băiat; pe un argat l-a mēnat la câmp, pe alți doi, cu carēle, după lemne la pădure. Pe la două după miezul nopții iacă-te oaspeții negri: l-au legat, l-au schingiuit și i-au luat o groază de bani. Norocul bētrāni: că lipsea; făcea poate greșeală să țipe, și tâlharii o omorau, cum s'a și întēplat în altă-parte cu o babă, peste câteva zile.

De mirare însă un lucru — popa avea un buiestraș minunat și două iepe de prășilă: nu i-le-au luat. Dar' ceva și mai curios — câinii din curte, niște dulăi ca niște fiară, nu dedeseră măcar semn de viață! Hoții au fel de fel de meșteșuguri ca să adoarmă câinii cei mai sēlbateci — le dă, pe semne, un fel de mēncare descāntată, ori cine știe ce.

Pe preot l-au gășit a doua zi într'un tārziu legat butuc, cu muschii curmați de strīnsura frānghiilor, cu călușul în gură, d'abia mai putēnd geme. L-au deslegat degrabă, și bietul om a povestit gāfāind și cu mintea perdută de groază tot ce pătīmise.

Nu trecură două săptēmāni și se auzi de altă călcare — aceea în adevēr spāimāntătoare.

Arendașul dela Dārmanēști a fost călcat de cu seara. Omul trăia acolo cu o rudă bētrānă, o babă, care-i îngrijea de casă. Baba a făcut neghiobia să țipe și arendașul și mai neghiob a tras cu revolverul. Atāta le-a trebuit! L-au chinuit, i-au ferēștrēit până i-au isprăvit. Nu se putea șiți cât jefuiseră, desigur însă fusese o sumă însemnată — arendașul vērūduse o cătățime mare de bucate.

Dar' în sfirșit fărădelegea asta fusese cea din urmă. Oamenii spoiți cu

Desimea sēmēnatului are o influență deosebită asupra rezultatului roadelor. La sēmēnătura prea deasă crește ce e drept cantitatea (mulțimea) grăunțelor, dar' scade calitatea (bunătatea) acelor, pe când la cea rară lucrul stă cu totul întors și anume: e mai bună calitatea, ca cantitatea grăunțelor. Economul cuminte își va întocmi deci sēmēnătura de așa, ca aceea să nu devină nici prea deasă, dar' nici prea rară, pentru-că numai astfel poate aștepta rodiri imbelșugate. Mai e de însemnat și aceea, că cum e pământul și când sēmēnăm. În pământul bun sēmēnăm mai puțin, ca în cel rău; ear' când sēmēnăm târzîu, sēmēnăm mai multă sēmēnță, ca când sēmēnăm mai de timpuriu.

Ce se ține de afunzimea sēmēnatului, trebuie să ne însemnăm, că cu cât e sēmēnța mai măruntă în grăunț, cu atâta trebuie sēmēnată mai în fața pământului și din contră, cu cât aceea e mai mare, cu atît trebuie sēmēnată mai afund. În privința aceasta trebuie să mai luăm în băgare de seamă și pământul. Astfel în pământul, care se uscă curînd, sēmēnăm sēmēnța mai afund, ca în acela care e tot umed. De altcum indeobște e greșală a sēmēnța prea afund în pământ.

În privința timpului de sēmēnat trebuie să ne însemnăm ca regulă, că totdeauna să sēmēnăm ceva mai de timpuriu, atît la sēmēnăturile de toamna, cât și la cele de primăvara, pentru-că cu cât sēmēnăm mai târzîu, cu atît va fi rezultatul culesului mai nesigur. Pe lângă toate acestea nu trebuie să ne prea grăbim cu sēmēnatul, pentru-că sēmēnatul înainte de vreme are un sfîrșit de tot rău.

Cu privire la modul de sēmēnat trebuie să facem deosebire între sēmēnatul din mână, în rînduri și în cuiburi. Sēmēnatul sau pusul în cuiburi se aplică mai cu seamă la cucuruz, cartofi și unele plante de grădină.

Sēmēnatul din mână sau împrăștiat se face indeobște la grăunțele mai mărunte. Dar' acela are scăderea aceea, că sēmēnătura nu răsare asemenea, ci pe câte un loc e mai deasă, pe alt loc e mai rară. De aceea se recomandă sēmēnatul cu mașina de sēmēnat, care împrăștie grăunțele potrivit, așa că hol-

dele indeobște se fac mai bune, ca după sēmēnatul din mână.

Sēmēnatul cu mână mai are și avantajul acela, că sēmēnța se poate băga numai așa de afund în pământ după-cum o recere aceasta natura grăunțelor, că să recere mai puțină sēmēnță, ca la sēmēnatul din mână, că avînd grăunțele depărtarea convenită unele de altele, se pot desvolta și crește mai bine, așa că rezultatul secerișului dela început e mai sigur, ca la cel împrăștiat.

VII. *Dușmanii sēmēnăturilor.* Atîția dușmani mai au și sēmēnăturile, încât pe lângă toată apărarea sîrguicioasă a economului, acelea totuși nu se pot feri de primejdie și peire. Cea mai mare daună în sēmēnături o fac: înghețul, căderea, tăciunele, rugina, buruienile, insectele și sbăroitul grăunțelor.

Afară de acestia mai are înfrîntă dăunoasă asupra sēmēnăturilor și dătina aceea rea, ce o practică unii economi, că seamănă una și aceeași sēmēnătură mai mulți ani de-arîndul în același pământ, prin care aceea se corcește și pipernicește.

Înghețul face daună în sēmēnături mai cu seamă în iernile negre (fără zăpadă), pentru-că dănd un îngheț și sēmēnăturile nefiind acoperite cu zăpadă apa ce se află în foile și paiul sēmēnăturilor se preface în ghiață și când dă căldura ghiața se topește, dar' și planta respectivă se înmoaie, se înegrește și pier. Cu cât se îngheață și desghiață mai des sēmēnăturile, cu deosebire primăvara, cu atît pier mai multe fire din acelea.

Căderea holdelor constă într'aceea, că fiind spicul prea greu, atîrnă paiul subțire cătră pământ. Spicoale ajunse astfel pe pământ, în lipsa aerului nu se pot desvolta, ci se contrag și sbărcoesc. Causa căderii holdelor e a se căuta în furtunile mari, vînturi și plo. Dacă paiul este mai bine desvoltat, atunci holdele tot se mai pot ridica, pe când dacă acela e de tot subțire, ele nu se mai pot ridica, ci în cele mai multe cazuri, dacă timpul e și cam umed și ploios, se putrezesc pe pământ.

(Va urma).

Sfaturi bune.

Di Emanuil Ungurean, adv. în Timișoara și cunoscut pentru interesul deosebit, ce-l are pentru înaintarea poporului nostru dela sate, a ținut la adunarea despărțimentului Timișoara al »Asociațiunii« o vorbire, în care arată unele scăderi, de cari suferă poporul de pe-acolo. Sfaturile, ce le dă, sînt bune pentru toți, de aceea publicăm cu plăcere vorbirea ținută acolo și trimisă și nouă:

Cînd aruncăm privirea asupra stării poporului nostru din comitatul Timiș, câștigăm impresiunea, ce o face asupra noastră un om bolnav, care din zi în zi devine tot mai slab, tot mai vestejit și tot mai neputincios; așa poporul nostru din comitatul Timiș — asemenea unui om bolnav — din zi în zi devine tot mai mic și în număr și în avere, adecă se află în continuă decadență. Deci, cînd vedem noi, că poporul nostru din comitatul Timiș suferă de o boală, care roade pe ascuns și neîntrerupt la rădăcina viitoriului lui, ni-se impune datorința, ce o avem față de neamul nostru, ca la toate ocaziunile în mod clar să-l luminăm și să-l facem atent, că dacă nu se va deștepta și nu se va îndrepta până mai are o parte a moșilor moștenite dela părinții săi, și dacă nu se va întoarce la o viață mai curată, nu va desvolta o muncă mai intensivă și o economie mai rațională, — atunci ca sigur se poate lua, că nu se va pute susține în lupta de esistență cu celelalte neamuri mai luminate și mai muncitoare, ci cu timpul va deveni espropriat și împins de alte neamuri din aceste locuri.

Multe sînt scăderile, cari duc la decadența poporului nostru; astfel de scădere e lipsa de școală. Copiii țeranului nostru umblă prea puțin — ori nici-decum — la școală; după-ce au eșit din școală nu se mai ocupă cu cetitul, ci uită și acel puțin, ce au învățat în școală; poporul nostru nu pricepe a se folosi — ca alte popoare — de școală și de puterea ei luminătoare, nu vrea să priceapă că unde lipsește școala, acolo lipsește lumina, și unde lipsește lumina, acolo lipsește viața; această indolență și renitență față de școală sigur că cu viața sa va plăti-o poporul nostru.

Alt defect e, că poporul nostru — mai cu seamă femeile — țin multe sărbători mici, pe cari nici biserica nu le cunoaște; — această dătină rea aduce cu sine multă pierdere de timp, desvață dela muncă intensivă și contribuie la sărăcia poporului.

negru căzuseră în lanțurile dreptății azi noapte tocmai cînd porneau la o nouă ispravă. Vestea aceasta se împrăștiase într'o clipă ca o lumină liniștitoare peste câte trele hotarele bîntuite.

Cătră seară se întorcea acasă, călare pe buștrașul lui, popa Iancu. Și calul și omul erau zdrobiți de umblet. De trei zile popa alergase după daraveri de negustorie, — vindea vite și cumpăra porci. Pe unde umblase n'afliase nimica de prinderea tâlharilor lui. Maiocșă îl aștepta cu masa; fiul n'avea poftă de mîncare; îi era de grabă să meargă la neica Stavrache, hangiul, frate-sau mai mare.

Hangiul era foarte multumit: om cu dare de mână, cu han în drum — mare greutate 'i-se luase de pe suflet. Cîte nopți nu dormise el o clipă măcar cum se cade, trăgînd cu urechea și așteptînd cu inima sărită pe musafirii de noapte! negreșit trebuia să-i vie și lui rîndul odată și odată.

Preotul intră în oărcimă, tocmai cînd dl Stravrache se pregătea să închiză.

— Neică, zise el privind ciudat și sperios în toate părțile, așa vrea să-ți spui ceva numai-decât.

— Ce?

— Ai să vezi. Inchide și aide în odaie amîndoi... am venit la d-ta ca la un duhovnic...

După aerul și tonul tinărului, fratele mai mare nu știa ce să creadă; totuși înțelese, că preotul avea lucruri serioase de spus. Trimise pe slugi și pe femeie să se oulce, închise obloanele prăvăliei și poarta hanului, și, după-ce toată lumea se liniști, intră în odaia unde-l aștepta popa trăgînd țigară și oftînd greu.

— Ce e, mă?

— Am venit la d-ta ca la un duhovnic... N'aude nimeni?

— Aș! cine s'auză?

— Neică Stavrache, zise popa încocat, m'am nenorocit!

— De ce?

Popa a început să plîngă cu hohot și să se bată cu pumnii în cap. Neica Stavrache nu înțelegea deloc.

— Ce să mă fac?... ce să mă fac, neică?... spune d-ta, că mi-ești frate mai mare...

Ce avea preotul pe suflet? Ce să aibă? lucru greu de înțeles, firește; așa de greu, că dl Stavrache, mai întăiu, nici n'a voit să creadă.

Cum s'a putut?... Omul cu greutate, proprietarul cu atâtea acareturi și cuprins, mai bogat decît multă lume dimprejur! frate-sau! preotul — să fi fost capul bandei de tâlhari! Și cu toate astea era adevărat. Dracu îl împinsese! Și nenorocitul își povestii din fir în pîr toate isprăvile. Călcarea dela el fusese

Altă scădere e, că poporul nostru se nutrește rău, ear' nutreământul slab cu posturi lungi aduce cu sine slăbirea puterilor; omul slăbit este ușor espus la multe boale, are traiu scurt, munca lui e puțin productivă; locuința țeranului nostru e mică, scundă, rău luminată și rău aerisată; lipsa de curățenie dovedește lipsa de cultură.

Un mare defect la poporul nostru e luxul în port, ce acum în mare grad s'a răspândit mai cu seamă între femei; luxul în port — adică purtarea de vestminte scumpe — e o risipire și de avere și de timp; oamenii înțelepți nu risipesc averea și timpul lor pe zdrențe scumpe.

Ospețele lungi, pomenile și praznicele aranjate cu multe spese încă contribuiesc la sărăcia poporului nostru.

Spre marea pagubă a poporului nostru e și neglijarea cercetării bisericești, pentru-că fiind morala fundamentul învățăturilor bisericești, acela care în viața sa ține înaintea ochilor învățăturile bisericești, se va și totdeauna feri de fapte, cari duc la temniță; cu cât e mai goală biserica, cu atât e mai plină temnița.

Pe lângă acestea și multe alte datini rele, acum în timpul mai nou s'a încuibat la poporul nostru încă un rău și mai mare. Acest rău e concubinatul. Concubinatul la ori-care popor e cea mai eclatantă dovadă despre decadența lui morală. Concubinatul — adică traiul unui bărbat cu o muiere necununată — e ca un venin, care încet, pe nesimțite, dar' sigur nimiceste morala și scurtează viața poporului.

Să nu ne prindă mirarea, că acest rău deloc la început s'a încuibat în mare grad la poporul nostru, pentru-că toate relele sociale și morale mai întâiu acolo se încuibă, unde lipsește cultura, unde lipsește școala; poporul nostru n'are școală, nu e destul de deșteptat, și de aici obvine, că nu e în stare să cunoască urmările desastroase ale concubinatului; deci eu cuget, că facem lucru bun, dacă cu această ocaziune vom înșira cele mai însemnate rele ale concubinatului din punct de vedere al dreptului familiar și celui de moștenire.

La noi, ca și în toate țările civilizate, căsătoria e regulată prin lege, concubinatul stă afară de lege, e lipsit de scutul legii; din căsătoria legală, legată după formele prescrise de lege, urmează diferite drepturi, cari taie afund în viața poporului, — concubinatul nu aduce cu sine nici un drept.

După legile țării noastre femeia cununată are drept de a purta numele bărbatului său; — femeia necununată, adică concubina, n'are acest drept.

Femeia cununată devine maiorenă prin căsătorie și înainte de 24 ani, prin aceasta dînsa și averea ei ese de sub tutorat; concubina nu câștigă acest drept.

Muierea legală are drept a pretinde dela bărbatul ei întreaga susținere în casul, când acesta n'ar mai voi să trăească cu ea; susținerea o stabilește județul după starea socială și după averea bărbatului; — concubina n'are acest drept. Pe concubina poate concubinul, cu care trăește dînsa necununată, ori-când se o alunge dela sine, concubina nici slujitul nu-l poate căuta.

Femeia legală are drept în cas de divorț sau despărțire, dacă căsătoria se disolvă din vina bărbatului, a pretinde dela bărbat susținerea pe tot timpul, cât dînsa rămâne necăsătorită; — concubina n'are acest drept.

Toată averea mobilă și imobilă agonisită în timpul căsătoriei după lege e jumătate a bărbatului și jumătate a muierei legale, chiar și atunci, când contractul s'ar fi făcut numai pe numele bărbatului și averea ar fi scrisă numai pe numele lui; după moartea bărbatului veduva legală are drept la jumătate din averea agonisită și atunci, când după bărbat rămân copii; — concubina n'are acest drept.

Dacă după bărbatul legal nu rămân nici copii nici testament, atunci după lege toată averea agonisită e a veduvei; — concubina n'are acest drept.

Dacă după bărbatul legal n'au rămas nici neamuri nici testament atunci și averea lui moștenită dela moși strămoșii sei o moștenește veduva; — acest drept nu-l are concubina.

Dacă după bărbatul legal rămân copii și rămâne numai avere moștenită, aceasta o moștenesc copiii, însă veduva are drept de susținere și față de copii; acest drept nu-l se poate lua veduvei nici prin testamentul bărbatului; — concubina n'are acest drept.

Dacă bărbatul moare fără copii și fără testament, dar' rămâne după el avere moștenită și neamuri laterale, atunci veduva are drept a folosi aceasta avere în tot timpul veduvei ei pe baza dreptului vidual; — nici acest drept nu-l are concubina.

Copiii legali au drept de moștenire și după mamă și după tată, nu pot fi lipsiți de acest drept nici prin testament, nici prin con-

tract; legea asigură copilului legal partea obligată, adică cel puțin jumătate din aceea, ce ar moșteni după lege; — copiii nelegali adică cei născuți din concubinată n'au acest drept; ei moștenesc numai după mamă, după tată n'au drept de moștenire.

Dacă tata nelegal moare fără testament, averea lui o moștenesc neamurile, ear' dacă nu rămân după dînsul nici neamuri, atunci o moștenește statul pe dreptul de caducitate, ca o avere fără stăpân; copiii nelegali trebuie să iasă din averea tatălui lor nelegal și nici dînsii, nici mama lor nelegală n'au nici un drept de moștenire.

Au început acum unele femei, când se duc să trăească în concubinată, a căuta să-și asigure prin contract ori obligațiune oare care despăgubire pentru casul, dacă concubinul n'ar lua-o de soție; astfel de contracte și obligațiuni n'au nici o valoare, la județ nu se pot valida, concubina se alege numai cu cinstea ei femeiască sdruncinată.

Acum se naște întrebarea, cari ar fi mijloacele, prin cari s'ar pute împedea și scoate din us, concubinatele? Astfel de mijloace ar fi de două feluri, și adică mijloace fizice sau de putere și mijloace morale; mijloacele fizice ar fi închisoarea și pedepse în bani, dar' aceste mijloace numai statul are drept a le introduce prin lege, statul însă deocamdată nu se arată aplicat a introduce astfel de mijloace stricte; deci acelora, cari voesc binele poporului nostru nu le rămâne alta de făcut decât a lucra cu mijloace morale; acestea ar fi: deoparte a face cunoscut urmările rele ale concubinatului, ca să se ferească de ele, eară de altă-parte a sfătui poporul, ca să grijească de școli bune și să cerceteze biserica, pentru-că școala luminează mintea și propagă cultura, ear' biserica propagă morala. Cultura și morala sînt cele mai bune leacuri pentru stîrpirea relelor sociale, ear' poporul român din comitatul Timișului, dacă nu se va nisui a se deda la o viață mai curată și mai solidă — la o viață cu mai multă muncă și cu mai mare înțelepciune, dacă nu va susține școli bune și nu va îngriji ca tineretul să cerceteze școala, — adică dacă nu se va nisui a se întări și în cultură și în morală, atunci nu este putere ca să-l poată apăra de totala peire de pe aceste locuri, și numai istoria va povesti, că în acest comitat a locuit cândva și popor românesc, deci soarta și viitorul poporului nostru depinde acum dela

un marafet ca să adoarmă bănuielele. Cu câteva zile înainte, un notar de sat — era cam beat — dușman vechiu al popii, întîlnindu-l la un han pe drum, i-a zis: »Bun buestray ai, părinte! Asta nu mai e cal de popă, e cal haiduceșc să lase toate puterile în urmă!« și pe urmă: »Bine-ți merge, părințele! mai cumpărați o sfoară de moșie! cum de nu 'ți-e teamă să te calce tâlharii! pe semne că ești dres!«

Neioa Stavrance ascultă în sfîrșit și povestirea isprăvii din urmă dela arendașul Dărmăneștilor... Dar' nu popa îl omorîse; el luptase cât putuse să-l oprească dela așa crudă faptă; ce era să le faci însă? erau îndărjiți: baba, țipa și arendașul a tras cu arma — nu mai era chip să stăpânești pe băieți.

(Va urma).

Țiganul în mănăstire.

— Anecdota. —

Înainte vreme comunicația între Ardeal și România se făcea prin cărăuși înjghebați de prin satele ardelenesti mărginașe cu »țeara«.

Unul dintre acești cărăuși avea să treacă pe un Țigan, dându-l în vamă drept sluga lui.

Sosiți în pace în »țeară« poposiră la cel dintăiu făgădău. Românul intră înlăuntrul, ear' Țiganul rămase lângă oăruță să îngrijească de cai și de unelte.

În apropierea locului se vede, că se afla o mănăstire, căci pe dealul din fața făgădăului se iviră doi cucernici călugări. Țiganul nu mai văzuse în viața lui călugări, deci alergă speriat la stăpânul-sau să-l întrebe ce-or fi arătăturile alea.

Cărăușul, om glumeț din fire, văzî indată căte oiașuri sînt.

»Apoi ăia nu-'s arătături, mîi Culeo oă-'s sfinți din mănăstire«.

»Sfinți, stăpâne? Da ce fac sfinții ăia?«

»Apoi uite, sfinții duo cel mai bun traiu.

Nici nu lucră, nici nu se năoăjesc, și totuși trăesc mai bine ca ori-șicine«.

Țiganul nu mai zise nimic; eși afară, puse un braț de nutreț înaintea cailor, oblici drumul spre călugări și... du-te Culeo.

Pe nerăsuflete sosi la călugări, se aruncă la pământ, sărutând cu adîncă smerenie încălțăminteale lor.

»Faceți-vă milă de mine și duceți-mă cu voi. Vreau să fiu și eu sfînt«.

Cucernicile slugi ale Domnului îl duseră la mănăstire și fiind chiar vremea utreniei spuseră Țiganului să se sue în turn și să bată toaca. Țiganul

el și dela înțelepciunea lui, bine însă se-și însemne și bine se țină minte, că fără cultură adecă fără școală și fără morală nu este putere de viață și că cultura și morala sânt fundamentul, pe care se ridică cu siguranță viitorul fiecărui popor.

Din cronica meseriașilor.

Câmpeni, Iunie a. c.

Câțiva ani mai înainte, în comuna noastră Câmpeni, abia aflai ici-colea câte un meseriaș, dar și acesta necualificat. Nu învățase el școale de meserii, ba poate nici nu ajunsese prin orașe mai mari ea să poată învăța, ci toată învățătura lui sta în ceea ce a ereditat de la tatăl său, care de asemenea nu își pricepea meseria. Astfel lipsa zilnică ducea pe bietul țeran prin alte orașe, une-ori foarte îndepărtate, pentru a-și pute procura cele de lipsă și acolo silit era, pe lângă că-și da banul său unui meseriaș cu totul străin de neamul său, a mai cumpăra și unelte scumpe și tot odată rele, netrainice.

Un imbold bun s'a dat poporenilor noștri să-și dea copiii la școalele de meserii. La început mai puțin, ear' mai târziu, după ce au început a cunoaște însemnătatea meseriilor, și-au dat mai mulți inși copiii și astăzi, mulțumită lui Dumnezeu, avem o mulțime de meseriași, ba pot afirma cu conștiința liniștită, că afară de 3 prăvălieri toate celelalte meserii sânt în mâinile Românilor, cari aici s'au născut și după ce au cutreerat orașele de prin Transilvania și Ungaria s'au întors earăși la vetrele lor și astăzi își continuă cu mult succes meseriile lor.

Pe noi ne au scutit pe deoparte de a cutreera alte sate și orașe pentru lucruri, de cari zilnic avem lipsa, ear pe de altă parte sântem siguri, că cele ce am procurat sânt trainice și cu conștiința liniștită dăm bucuros banii pe ele, știind că îi dăm în mâna unui om de neamul nostru și de un sânge.

Dar' nu e destul atâta, să-ți dai numai băieții la meserii, ci trebuie să fim cu atențiune întru alegerea meseriilor, precum și la locul unde sânt dați băieții spre instruire, căci dacă măiestrul băiatului e numai un »cârpațiu«, de sigur,

asculta cu cea mai mare supunere. După sfânta slujbă aștepta să-1 cheme la mâncare.

Dar' la mănăstiri slujbele se țin lanț.

Și Țiganul nu mai ajunsese la masă. Călugării erau buni bucuroși, că au pe cineva să-1 scutească de lucru, nu prea plăcut.

La vecernie toaca din turnul mănăstirii se auzea foarte slab. Se simțea, că loviturile erau date fără putere.

L'hnit de foame și căscând cât îl lua gura scobora Țiganul din turn, îndreptându-și pașii spre poarta mănăstirii. Făcea un pas și căsca de zece ori. La eșire se întâlnește cu cei doi călugări cari îl aduseră la mănăstire.

»Da ce te-a apucat creștine de tot caști mereu?« — întrebă unul dintre ei pe Țigan.

»Da eacă încerc și eu făloile să ved le mai pot mișca« răspunse Țiganul sfârșit de foame. Cu acestea îi întoarce

că și învățacelul n'are să fie decât »cârpațiu«. Astfel trebuie să căutăm și să avem în vedere firmele cele mai mari, unde să ne dăm băieții spre instruire.

Câmpănararii nu se pot plânge de așa ceva, căci ei s'au îngrijit și meseriașii noștri pot sta față în față cu alți meseriași de ori și unde. Și ea să se poată convinge ori-și-cine despre acest adevăr, aduc de model pe dl *Mihailu Mihon*, croitor, care a învățat meseria în Brașov, și care după ce a cutreerat toate orașele din patria sa, s'a dus la școala de croit în Drezda, unde la anul 1898 a obținut diploma cu distincțiune. E unul dintre cei mai buni croitori, în al cărui atelier se pregătesc tot felul de vestminte, atât pentru civili, cât și pentru preoți, precum și vestminte bisericesti de tot soiul. Apoi pantofarul *Traian Marcu*, care deasemenea absolvă cursul de croit în Sibiu.

Am amintit numai așa în trecut pe acești doi harnici măiestri, cari nu s'au odichnit până nu s'au pregătit din destul în ale meseriilor și cu cari ne putem lăuda, fiind siguri, că ori-unde își vor continua meseriile lor, numai cinste ne fac.

Să ne nisuiim deci într'acolo, ca să îmbrățișăm cât mai mulți inși meseriile, să ținem totodată cont de locul unde le învățăm meseriile, ear' odată învățate să cercetăm și alte firme mai însemnate, ca astfel să ne apropiem cât mai tare de perfecționare și în fine să urmeze toate satele pilda Câmpănarilor, cari într'un timp așa de scurt — abia 14 ani — și-au pregătit atâția meseriași, încât azi formează o reuniune bine organizată.

Dorel.

SFATURI.

Pete de cerneală scoatem din rufe în modul următor: Cu un penel mic, muiat în acid de lămâie, dăm peste pată; o lășăm apoi să se usce și lucrul acesta îl repețim d'atâtea ori până a dispărut pata. La urmă o spălăm cu apă curată, ca să nu se găurească pânza din cauza acidului.

Albitul rufelor se face ușor, dacă adăugem la cea din urmă apă de clătit și puțin ulei de terpenin. În scopul

»spatele sfintei mănăstiri și plecă înapoi spre făgădău.

Cărăușul tocmai își pregătea căruța să-și continue drumul, după ce așteptase toată ziua înzadar pe Țigan. Când era să dea biciu cailor eată sosește și Țiganul.

»Unde ai fost, măi Culeo? Te-am așteptat toată ziua și credeam că te-ai șters înapoi cătră casă«.

»Am durmit colo la umbră, stăpâne« — zise Țiganul.

»Da mâncat-ai ceva?«

»Nu mi-1 foame de loc. Un pic de rachiu dacă ar fi, și să pornim mai departe«.

Mai târziu tot nu s'a putut stăpâni Țiganul să nu-și spună pățania cărăușului, dela care am auzit-o și eu întocmai pe tocmai.

Devale.

acesta amestecăm într'un pahar 1 parte ulei de terpenin și 3 părți spirit tare și le amestecăm bine. Pentru o ferie (vadră) de apă ajung două linguri din acest amestec. Rufele se nmoaie în această apă, se storc bine și se uscă afară la aer.

Știri economice, comerc. industr. jurid.

Directia pescărilor statului român va construi pe malul drept al Dunării, în fața Galaților, o mare hală de pești și un depou frigorific, cari vor servi la conservarea și la sărarea peștilor.

Epizootiile în Bulgaria. Din Bulletinul de mesur epizootiilor în Bulgaria, reiese că în acel principat există următoarele boale la animale: Febra aftoasă, turbarea, antrax, angina infecțioasă, pneumoenterita la porci, rîia, răpaciuga și vîrsatul la oi.

Comerciu estern al Ungariei. În luna Maiu a. c. s'au importat în Ungaria 2.714.140 măști metrice și 209.334 bucăți, dintre cari 1.665.794 m. m. și 97.995 bucăți din Austria. În aceeași lună s'au exportat din Ungaria 5.378.635 m. metr. și 774.844 bucăți din cari pe Austria se vin 3.272.214 m. m. și 565.293 bucăți. Din 1 Ianuarie până în 31 Maiu 1902 s'au importat 1.451.000 bucăți și 13.227.000 m. m. în valoare de 475.4 milioane coroane și s'au exportat 2.909.000 bucăți și 22.985.000 m. m. în valoare de 4907 milioane coroane, așa că negoțul nostru a crescut în primele cinci luni cu 1526 mil. cor. Mai nefavorabil se prezintă comerțul nostru de mărfuri cu Austria, de oare-ce noi am importat de acolo mărfuri în valoare de 3617 mil. cor. și am exportat în țările coroanei austriace numai de 3422 milioane cor. astfel bilanțul mărfurilor noastre cu Austria pe cele cinci luni trecute se încheie cu un pasiv de 195 mil. cor.

Schimbarea obligațiunilor de regale, vinculate pe numele comunelor, bisericilor, etc. s'au început cu 1 Iulie la cassa statului din Budapesta și la perceptorate. Cei interesați să se grăbească cu schimbarea, căci dela 1 Iulie încolo nu se mai plătesc interese după aceste obligațiuni.

La căile ferate e vorba să se înmulțească cele 14 zone încă cu 2—3 ridicându-se și taxele de călătorie.

Invățământul agricol la soldați. În urma stăruințelor dlui Vittorio Nazari s'au organizat, acum câțiva ani, în Italia, conferințe agricole prin cașarmi. Această întocmire a luat o dezvoltare repede. După documentele comunicate de ministerul de războiu din Italia, a funcționat, în 1900/1901 în cele douăsprezece corpuri de armată din această țară. S'au făcut conferințe de 217 conferențieri în diferitele orașe având garnizoane; numărul mijlociu al ascultătorilor a fost de multe ori însemnat, spre exemplu de 530 la Roma, de 420 la Napoli, de 339 la Milan, de 300 la Palermo, de 230 la Turin.

Pe lângă conferințe s'au mai făcut și excursiuni agricole organizate pentru soldați.

CRONICĂ.

Confiscarea cărții „Dar de Paști”. Sâmbătă, în 28 Iunie n. s'au prezentat procurorul de stat, judecătorul de instrucție, scriitorii și poliștii la tipografia noastră, ca să confiscă (să iasă) toate exemplarele din „Darul de Paști” trimis cetitorilor noștri. Procurorului Csepkész din Cluj i s'a împărțit, că biografia lui Ioan Buteanu, pusă în fruntea cărții, ar așta pe Români la ură contra Maghiarilor. Auzi vorbă! Și noi așa-i avem de dragi!

Ordinul de confiscare e următorul:

Nr. 2689 - 1902.

DECIS.

În cauza de urmărire contra lui Victor Lazăr, învinuit cu delict de agitație, judele de instrucție dela tribunalul regeesc din Sibiu, la propunerea procuraturii regești din Cluj, ordonă confiscarea tuturor exemplarelor din broșura „Dar de Paști” pentru cetitorii „Foi Poporului”, aflătoare în posesiunea societății pe acțiuni „Tipografia”, cum și cele aflătoare ori unde și la oricine. Asemenea dispune și confiscarea aparatului pentru multiplicarea acestor scrieri.

Motive:

Procuratura reg. din Cluj a făcut arătare în contra tipăriturii amintite și a dispus sequestrarea ei pentru conținutul ei punibil și după ce aceasta tipăritură a servit la comiterea de faptă punibilă, procuratura cu considerație la dispoziția §-lui 61 al codicelui penal și în sensul §-ilor 169, 567 și 98 ai procedurii penale — a trebuit să ordoneze sequestrarea tipăriturii precum și a multiplicatorului ei.

Sibiu, 27 Iunie 1902.

Gödrö Sándor,
jude de instrucție.

Urmarea e, că judecători, pretori, notari etc. vor porni o pe la casele oamenilor, ca să adun de pretutindenea cărțile. Așa ceva se numește confiscare. După confiscare urmează, de regulă, proces contra celui-ce a scris o, adică contra redactorului „Foi”.

Incheierea anului școlar la seminarul „Andreian”. Incheierea anului școlar ce s'a făcut ieri la institutul „Andreian” a decurs într'un mod de tot sârbătoresc. După sfânta liturgie elevii, corpul profesoral și un număr public s'au întrunit în sala festivă a seminarului. După sosirea I. P. S. S. diui metropolit însoțit de archimandritul vicar Dr. I. Pușoiariu, asesorii consistoriali Mateiu Voilean și Dr. Elie Cristea, corul seminarial sub conducerea profesorului de muzică I. Mateiu a cântat compoziția „Lăudați-l că e mare Dumnezeu” apoi profesorul Dr. Petru Șpan a ținut un discurs de toată frumusețea. Dr. E. Roșca citește clasificățiunile, apoi corul cântând piesa „Rămă bun codrul” tinerul absolvent de teologie George Turlure ține o vorbire mișcătoare, prin care își ia rămas bun dela institut. În urmă Escel. Sa prin o părintească vorbire se declară foar'e mulțumit cu prestațiunile tinerimei conduse atât de corect și cu atâta îngrijire de corpul profesoral. Între aclamațiuni la adresa Escelenței Sale publicul se departă.

Despărțământul Brașov al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, și-a ținut, după-

cum anunță „Gaz. Trans.”, în 29 Iunie adunarea generală în comuna Bod. Afară de comitetul constatător din domnii: Andreiu Bârseanu, prof., președinte, Nic. Bogdan, prof. secretar, Cornel Aisăr, cas-sar și G. Vătășan, prof. bibliotecar, au mai participat la ședință Ioan Popea, prof. Nic. Petra-Petrescu cu doamna, Lenger, avocat și dl profesor N. Sulică și încă mulți preoți. Înainte de adunare s'a ținut un parastas pentru fostii preșidenți răposați ai „Asociațiunii” și ai despărțământului. În ședința acestei adunări s'au votat statutele societății agricole.

Hirotonire. Joi în 26 c. Înalt Prea Sfinția Sa Metropolitul Ioan Meșianu a hirotonit prezbiter pe diaconul Ilie Moga, fost învățător la școala de fete elementară a reuniunii femeilor române din Sibiu.

Furt cu spargere. La posta din Topleț (Caraș Severin) au spart hoții o fereastră și au intrat înăuntru. Nime nu i-a simțit, nici chiar postărița, care dormia în odaia de lângă cancelaria. În cancelarie au spart lada de fer, au furat 30 coroane și marce postale în preț de 476 cor. Lada au dus-o cu ei.

O judecată dreaptă. În Voghrea (Italia) a uois o nevestă pe o femeie, care trăia în nelegiuire cu bărbatul ucigașei. Curtea cu jurați a declarat-o nevinovată.

Gălagii în Oradea mare. În Oradea mare s'a făcut Sâmbătă o demonstrație „patriotică” în contra imnului împăratului, din cauză că juriul militar a degradat pe locuitorul de oficer Halász Lajos, publicist în Oradea, pentru că la serbările de încheiere a anului școlar nu s'a sculat în picioare când a cântat imnul, nu și-a descoperit capul și a făcut semn cu mâne, că nu-i place să se cânte acest cântec. Demonstrații strigând „abzug” la adresa armatei s'au dus dinaintea locuinței comandantului general Albach. Aici căpitanul poliției i-a provocat să se imprăști. S'au și imprăștiat de frică, să nu-i calce miliția. Într'aceea sosiră și pompierii cu pompele cu apă rece, din cari au improșcat strașnic pe gălagioși. Văzând că nu-i de glumă, ei o luară la sănătoasa.

Vărsări de apă. Zilele acestea fișpanul Déry Zoltán din Dej a făcut la fața locului constatările despre inundările din cercul Ilenzii-mari. S'au găsit sămănături nimice de tot prin indoita revărsare a Someșului pe un teritor de 2640 jughere. — Miseria este grozavă. Oamenii sunt desperați și amenințați de foame. — În cercul Becleanului fișpanul făcând deasemenea în persoană cercetarea a constatat, că au fost ruinate sămănăturile de pe un teritoriu de 5000 jughere. Aici au început să bântuie și boalele lipicioase. Anghina difterică și scarlatina au secerat deja pe vre-o câțiva. S'au stricat numeroase poduri dela drumuri. Între Dej și Beclean comunicația cu trăsurile e întreruptă. În comuna Omlásalja Someșul a ruinat de tot drumul care s'a surpat în valuri împreună cu holda de grâu de lângă el și cu o parte din pădure. S'au ruinat 14 case și 6 mori. În Dej s'a dat o reprezentație teatrală în favorul celor nenorociți.

Beția. Doi Țigani din Nepos (com. B. Năsăud) îmbătându-se s'au luat la ceartă. Fiind beți, unul l-a lovit pe celalalt în cap încât a rămas mort.

Din „Rev. învățătorilor și învățătoarelor din România” a apărut nr. 12 cu un cuprins bogat, din care remarcăm următorii art.: Inceputul carierei inv. de Dr. T. Dicescu, Nașterea Romei, de Dr. Giacomo Tauro, Herbert Spencer despre educațiune, de Victor Elena etc.

Pensionare. După-cum aflăm, Majestatea Sa ces. și reg. a ordonat, ca dl cavalier Ignatie de Iacobici, colonel la regimentul de infanterie „Frederic Wilhelm, Mare Duce de Baden” Nr. 50 din Brașov, să fie trecut, la proprie cerere, în pensie, din care incident i-a acordat crucea militară pentru merite. Dl colonel s'a stabilit în Sibiu. Dl Iacobici e Român din Bănat.

O pildă bună. Și soum mai sânt între Români părinți, cari cred, că copiii lor numai așa se vor procopi cu învățătură, dacă i vor da în școala străinului cât mai curând. Ori ce om cu judecată știe, că copilul trebuie să învețe cel puțin în cei dintâi 5-6 ani numai în limba mamei lui și apoi poate începe cu limbă străină. O pildă bună și în privința aceasta ne-a dat dl Dr. Al. Mocioni, frunteaș între fruntașii noștri. Eată ce scrie „Drapelul” din Lugoj:

Dl Dr. Al. Mocioni a fost luni vre-o câteva ore oaspele orașului nostru. A venit, ca să asiste la examenul nepotului său, Ionel Mocioni, cel mai mic fiu al mult regretatului Eugen de Mocioni. Micul Ionel a dat cu succes strălucit examenul de privatist de pe a patra clasă primară la școlile noastre gr.-or. din Lugoj. Examinator a fost dl inv. Const. Liuba, ear' examenul a fost presidat de dl protopresbiter Dr. George Popovici.

Din statistica lui Aprilie. În Aprilie s'au născut în țările coroanei ungare 64089 copii. Morți au fost 45.936. Cele mai multe nașteri au fost în ținutul dincoace de Tisa. Între comitate e Maramureșul în frunte. Căsătorii s'au încheiat 10060, cele mai puține în comitatul Făgăraș.

Pasapoarte s'au dat 13.778, mai toate pentru America și România. Cele mai multe s'au scos în comitatele Sibiu (1833) Brașov (776), Maramureș (652) Cluj (598), Treisoane (566), Târnava-mare (538), Alba-inf (346), Făgăraș (344) Solnoc-Dobăca (196), Torontal (179), Târnava-mică (168), Timiș (111).

Posta. În puține țări e atâta necaz cu posta, cea dela sate, ca la noi. În toată săptămâna primim numeri, cari ne vin înapoi, pentru că nu ar fi aflat pe adresat, altă-dată pentru că s'a rupt fașia cu adresa. Alți abonenți ni se plâng, că li se dă foaia la 3-4 zile după-ce a sosit și și atunci ruptă și murdărită, așa că în curând va trebui să facem arătare contra câtorva primării la direcțiunea postelor. Altminteri se întâmplă în Germania. Acolo sosește săptămâna trecută o cartă postală din Asia, având numai adresa: Cătră societatea din restaurantul (cârcina) lui Marheinecke, Germania. Așadară fără să se spună comuna, strada, ținutul, direcțiunea postelor a aflat, unde e cârcina lui Marheinecke. Și în America cunosc mai bine rânduiala postei, căci de multe-ori am primit scrisori, pe cari nu era altă adresă decât: Red. „Foi Poporului”, Sibiu. Pentru-ce nu poate fi și la noi așa?

Coloniștii maghiari în Șermeșul mare, de pe Câmpia ardeleană, se plâng că le merge prost. Guvernul, deși le-a zidit case câte cu două odăi și bucătărie, dar' nu le-a făcut și edificiul economic (șăracii!) și prin urmare — nu sânt mulțumiți.

Promovați. Ni-se scrie din Cluj, că în 21 c. au fost promovați la gradul de doctor în științele juridice domnii: Alexandru Pop de Băsești, Teodor Pop dela Arad și Ludovic de Csato care pe lângă doctoratul în politice a obținut și pe cel în drept.

Pentru încununarea mormântului Iancu. După-cum sântem informați dl George Novacovici cu ziua de 5 Iulie c. își începe în temnița din Seghedin pedeapsa de 2 luni la care a fost condamnat în procesul ce 'i-s'a făcut pentru încoronarea mormântului lui Iancu.

Necrolog. Crunt cercați de nemi-loasa soarte aducem la cunoștință rudeniilor, amicilor, și tuturor cunoscuților jalnica știre, cumcă preoteasa *Mări-oara Flittér*, născ. Chendi abea în a 4 lună a fericitei sale căsătorii, după grele suferințe de 3 luni împărtășită cu sfintele taine ale muribunzilor 'și-a dat blândul suflet în mâinile ziditorului Joi în 13 Iunie st. v. la 4 ore a. m. în etate de abea 19 ani. Rămășițele pământești ale scumpei defuncte s'au așezat spre vecinica odihnă Vineri în 14 Iunie la 2 ore p. m. în cimiterul gr.-or. din Șarov, Moise Flittér, paroch, soț, Dionisie și Ana Chendi ca părinți, Eugenia măr. Almășan, Aurelia, Remus, Minerva și Olimpiu ca frați. In veci pomenirea ei!

Petreceri. Inteligența română din Ciceu-Cristur, cu concursul junimeii academice din jur, va aranja în 27 Iulie st. nou 1902, în comuna Ciceu-Cristur (Csikó Keresztur) sub scut sigur o petrecere de vară. Inceputul la 7 ore p. m.

Un omor descoperit. In muntele Palatina din ținutul Hațegului au scos fearele niște oșminte omenesti din pământ. Gendarmeria a aflat de lucrul acesta și s'a dus la fața locului, unde au aflat și o căpățină zdrobită. Cercetările făcute au avut succes, oăci ciobanul Alexe Poldor a mărturisit, că în anul 1900 a omorât pe un țeran român. Tovaręși a mai avut încă patru ciobani, cari toți au fost arestați. Se crede, că tâlharii acestia au mai omorât și alți oameni.

Emigrările. Cu toate ajutoarele, pe cari le revarsă guvernul peste Sécui, acestia emigrează în ruptul capului în România. Cât de mulți au trecut dincolo se vede și din faptul, că în Galați sânt la 4000 de Maghiari.

Nuntă sângeroasă. In Paç a fost de curând o nuntă, la care unul dintre frații de mire 'și-a bătut joc de mireasă. Cumnatul miresei 'i-a tras o palmă, cel palmuit a scos cuțitul și a junghiat pe unul din oaspeți de moarte, dar' și el a fost doborât la pământ prin o lovitură de lopată.

Rachiu. Tima Devecereschi din S. Tămaș a fost un țeran bogat. El a început însă să bee, apoi să 'și chinue nevasta, care 'l-a părăsit. Rēmas singur, a căzut tot mai adînc în mocirla beției, până 'și-a beut toată averea și a rămas și orb. Cu cei din urmă bani s'a dus la Budapesta, ca să se opereze la ochi. Medicul 'i-a spus însă, că e zădarnică ori-ce operație. Atunci desperat 'și a tăiat gâtul cu un cuțit, murind în curând.

Pentru elevii săraci. Dl Constantin Racoviță, senator și mare proprietar din Tecuciu, a donat ministerului instrucțiunii suma de 40000 lei, ca din venitul lor să se procure haine și cărți elevilor și elevilor săraci din orașul Tecuciu.

De-ale plugarilor. Ni-se scrie din Visca: Cam de o lună de zile a tot ploat, de n'au putut oamenii săpa cucuruzul, grăul altcum au crescut bine, pe dealuri e tare frumos. — Prune, mere, cireșe, nu-s de loc; au înghețat în primăvară. — Timpul s'a schimbat de vre-o 2 zile, e tare cald, și oamenii își sapă cucuruzul; în anul acesta pe aici e fân destul.

Fumatul în pat. Un sublocotenent de honvezi din Chechemet a venit seara târziu acasă dela cărcimă. In pat 'și-a mai aprins o țigaretă. Cum era târziu, a adormit și țigaretă 'i-a scăpat în pat, care s'a aprins. Până se observe vecinii focul, el a murit înădușit.

„Cartea de aur“. Și in Panciova s'a confiscat >Cartea de aur< dela d-nii Petru Tisu și Trifan Miclea. Dl avocat Tisu n'a voit să subscrie protocolul, pentru că era scris ungurește, afară de aceea a cerut și despăgubire pentru paguba, ce 'i-s'a făcut.

Dela conscripția din 1900. Șighișoara a avut 10868 loc, între cari 5462 Germani, 2800 Români și 2267 Maghiari. — Mediasul 7665 loc., între cari 3833 Germani, 2309 Români și 1524 Maghiari. — Sebeșul-săsesc 7770 loc., și anume 4682 Români, 2253 Germani și 549 Maghiari, Orăștie 6934 loc. (3619 Români, 1321 Germani, 1884 Maghiari), Reghinul săsesc 6552 loc. (2939 Germani 1009 Români 2593 Maghiari.

Daruri pentru biserică. Ni-se scrie din Marpod: In ziua primă a sfințelor Paști, după finirea serviciului divin, în ființa de față așa zicînd a întregului popor din comună prin subscrișul s'a oficiat și sfințirea unui frumos ornat bisericesc (complet) în valoare de 113 cor. 70 bani, dăruit de o fiică a comunei noastre, ce de present se află cu domiciliul în orașul Buzău (România) anume, Paraschiva născ. Dotcoș.

La stăruința învățătorului Al. Bărsan, născ. in Corbi, comit. Făgăraș, s'a colectat prin fratele dînsului Galacteon Bărsan de present in America, orașul Alliance, pentru ajutorarea sfintei noastre biserici suma de 66 cor. și anume dela următorii buni creștini aflători în orașul Alliance: Gal. Bărsan, din Corbi 25 cenți; I. George, Viștea-infer., Roman Petrașcu, George Șandru, oăte 10 cet.; V. Lungu 25 cet., G. Stanislav 10 cet., Al. Borzea 10 cet., V. Șandru 20 cet., O. Borzea 10 cet., Chir. Blehuțiu 15 cet., Pavel Godan 20 cet., P. Șandru 10 cet., N. Sofariu 10 cet., I. Polmolea, Sâmbăta-sup. 10 cet., nevastă-sa Eugenia 10 cet., Dion. Comșa 10 cet., N. Iliviu 20 cet., Șofron Ilare, Sâmbăta-inf. 10 cet., Ferenoz Györfi 25 cet., A. Costea 20 cet., G. Dragoș, din Dridif 25 cet., I. Dragoș 25 cet., S. Opriș 25 cet., Ioan Streza 25 cet. I. Pop, Agristiu 20 cet., I. Mitrea 20 cet., V. Viciu 20 cet., I. Panția, Pianul-de-sus 25 cet., P. Voigian 25 cet., I. Murărescu 10 c., I. G. Murărescu 20 cet., A. Băra 20 cet., G. Panția, Pianul-de-sus 25 cet., P. Crăciun 10 cet., G. Șerban, Voila 10 cet., Comșa Nistor 20 cet., G. Popoviciu, Bertan 25 cet., N. Popoviciu 20 cet., I. Deac, Măridău 25 cet., Zachiu Buteanu, Merghindeal 25 cet., I. Măcău, din Bruiu 20 cet., I. Amuș, Șulumberg 25 cet., T. Cidor, Gămariu 10 cet., Ioan Ulița, Paloș 15 cet., S. Huplea, Drăguș 10 cet., I. Fărcan, Hosman 25 cet., Costică Ioaneș 10 cet., N. Șerban, Fel-dioara 25 cet., T. Pop, Agristiu 20 cet., D. Breazu, Luța 5 cet., S. Savu, Richidorf 10 cet., G. Bărsan, Corbi 10 cet., I. Boldea 10 cet., I. Schuster, Marpod 10 cet., A. Patrițiu, Pianul-sup. 20 cet., G. Pop, din Dejani 10 cet., I. Parasca 15 cet., I. Boeriu, Telechi-Recea 20 cet., N. Petrișor, Vaida-Recea și Ana Petrișor 10 cet.

Din Canton Ohio, colectați dela următorii prin I. Petrișor din Corbi:

I. Petrișor, din Corbi 25 cet.; Sofia Petrișor 25 cet., I. Costea 10 cet., Ioan Bărsan 10 cet., G. Silea 25 cet., N. Petrișor 10 cet., S. Borzea, Viștea-inf. 15 cet., I. Spiridon 25 cet., G. Isarie, Sâmbăta-super. 50 cet., Gl. Isarie, Sâmbăta-inf. 25 cet., N. Berteza 25 cet., V. Șerban 25 cet., I. Florea 25 cet., V. Șuteu 25 cet., N. Șuteu 50 cet., I. Miclea, din Fel-dioara 25 cet.; G. Mărgărean 25 cet., I. Șerban, Viștea-sup. 15 cet., V. Ghindea 15 cet., N. Ganea, Ucea-inf. 20 cet., N. Mărginean, Blăjuț 25 cet.; Șerban Șuteu, Voila 10 cenți; Ion. Bologa, din Marpod 1 dolar și I. Stanciu, din Viștea-inf. 20 cet.

Acetee fapte marimonioase ale sur numiților dăruitori dovedesc indeajuns iubirea și dragostea ce o nutresc in inima și sufletul lor față de sfânta biserică și sfintele ei așezăminte.

Ca semn de recunoștință și mulțumită față de amintirii dăruitori sfânta biserică prin organele sale, prin comitetul parochial, a binevoit a decide: a li se exprima mulțumită protocolară, prin ce li-se eternisează numele in analele parochiei. Totodată s'a mai decis: ca donatorilor și pe calea publicității să li-se exprime mulțumită, astfel și pe această cale in numele poporului viu a le exprima cea mai sinceră și profundă mulțumită pentru jertfa adusă pe altarul Domnului. Florian Bologa, paroch pres. com. paroch.

Procesul „Cărții de aur“. Aflăm, că in procesul intentat dlui T. V. Păcățianu pentru >Cartea de aur<, apărarea a luat-o vrednicul nostru avocat, d-nul Coriolan Brediceanu, din Lugoș.

Ploaie de șoareci. In jurul orașului Bougie din Algeria (Africa-de-nord) intrase deunăzile groaza între oameni, oăci se pomeniseră cu o ploaie de șoareci. Mulți din acestia rămăseseră infipți in părșii ascuțiți, cari îngrădesc pe acolo grădinuțele. Mai târziu s'a aflat cauza acestei ploii de șoareci: un ciolon (vânt uriaș) îi adusesse dintr'o depărtare mare.

Luccheni a înebunit. După o știre sosită din Geneva, uoigașul împărătesei noastre a înebunit in temniță. Deja de câteva zile observase un gardist, că nu e in toată firea, oăci punea întrebări foarte suchiate. Acum de curând a nebunit însă de-abinele. El începū să facă gălgăie in celulă și când intră gardistul la el, îl apucă de gât, îi zgăria fața cu unghiile. La strigătele de ajutor ale bietului gardist alergară încă oățiva tovaręși, cari îl scăpară din ghiarăle nebunului. Pe Luccheni 'l-au îmbrăcat in oămașă de forță și 'l-au vîrit in altă gaură.

† Zacharia Antinescu, fost profesor, medaliat cu >Bene-Merenti<, membru al societății geografice române, al Ateneului român, al Academiei regale >Stella d'Italia< etc, in etate de 76 ani, a încetat din viață la 10 Iunie v. 1902. Soția, fiicele, fii și rudele au durerea a face cunoscută această pierdere. Serviciul divin s'a oficiat in biserica St. George-vechiu Marți 11 Iunie v. c., ora 3 p. m. ear' inmormântarea s'a făcut in cimitirul Vișoara din Ploiești.

— Rēposatul a fost un vrednic Român, care s'a interesat mult și de soartea noastră, a Românilor de sub oblăduirea ungurească.

Grindină mare. Din Bechicherecul-mare se scrie, că Luni, in săptămăna trecută, a căzut o grindină mare, care a nimicit de tot recolta in mai multe părți ale comitatului Torontal.

S'a perdut de Luni, 30 Iunie n., un băiat cu numele Nicolae Ciorogariu, fost învățăcel la un pantofar din Sibiu. Băiatul e schiop de piciorul stâng. Cei ce ar ști despre el, că unde se află, să dînevoiască a face cunoscut la adresa: Ana Luca Ciorogariu în Săliște (lângă Sibiu) Nr. casei 1028.

Concursuri bis.-școl.

Archidieceza gr.-or. Sibiu. Posturile inv. din *Acliu, Alămor, Ourariului (3), Săliște (2 și un post de conducătoare la asil), Tilișca, Topârcea și Vale (2)*, ppresbit. Săliștei, *Cristian*, ppresbit. Sibliului.

Dieceza gr.-cat. Lugoj. Posturile cantor-învățătorești din *Vișag* district. *Vermeș, Ticvanul mic și Creovaț*, distr. *Oravița, Boușarul sup.* distr. *Ulpia-triană, Turnova*, distr. *Bocșa și Uricani*, distr. *Jiu*.

Dieceza gr.-or Arad. Posturile inv. *Bata*, ppresbit. *Lipovei, Borosineu* (la salariu adaus de 200 cor. pentru oor), *Minead, Laz, Buteni*, ppresbit. *Butenilor, Rieni*, ppresbit. *Vaşcoului*.

Știri din piață.

Sibiu. Grâu, hl. 14—15.20, săcară 880—10.40, orz 9—10, ovăș 5.40—6.40, curuz 840—9.60 cor.; 10 ouă 40 b

Piața banilor din Sibiu. Galbunul 11.20; 20 lei (hârtfe) 18.96; 20 lei (argint) 18.84; lira turcească 21.40; lira engleză 23.88; 20 marce germane 23.39; napoleonul 19.02; rubla (hârtfe) 252; rubla (argint) 2.44 cor.

Se află de vânzare:

3000 scânduri, 6 m. lungi, 8—16 țoli late, prețul unei părechi 1 cor. 40 bani; 6000 scânduri, 4 metri lungi, 8—16 țoli late, prețul unei părechi 1 cor., și 50 jugere de pădure de exploatat. Atât scândurile, cât și pădurea lemn de molid și brad. 59 1—3

A se adresa la **Const. Gălan** în **Ilva-mare** (Nagy Ilva) u. p. **O Radna**.

ANUNȚ.

În o comună mare cu 400 familii se află de arădat o casă foarte potrivită pentru locuință. La casă se pot căpeta și oare-cari drepturi. Prilegiu foarte bun pentru un meseriaș harnic pânzar, pantofar, cojocar, măsar, de oare-ce nu se află în comună nici un meseriaș.

După împrejurări casa se poate și vinde. La corespondențe deschise nu se răspunde.

Cei ce ar dori a se așeza în această comună să se adreseze administrației foii noastre, care le va spune cu cine să se pună în înțelegere. 52 3—3

Vânzare de moșie.

O moșie frumoasă comasată la **Veséud** (Szász-Vesszöd) lângă **Seica-mare**, în depărtare de 1/2 oră dela stația căii ferate, e de vânzare pe lângă un preț convenabil. 54 3—3

Ea constă din 192 jugere arătură și fenaț, apoi 49 jugere pădure de fag de 20 ani, precum și edificii de locuit și economice.

Amănunte se capătă la dl **Dr. Oscar Kabdebó**. Sibiu, strada Măcelarilor nr. 33.

MAI NOU.

Confiscarea »Darului de Paști«.

După cum aflăm, judecătorul de instrucție a început cu confiscarea cărții »Dar de Paști« în Săliște (lângă Sibiu) și comunele vecine.

Din cauza lipsei de spațiu **Posta redacției și administrației se amână pe n-rul viitor.**

Pentru redacție și editură responsabil: **Victor Lazăr**. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: **Iosif Marschall**.

Stropitoare pentru peronospora.

Subscrisul ofer st. domni economi cele mai bune stropitoare pentru peronospora plătibile la cassă sau prin accept la toamnă. Mai departe ofer magazinul meu bogat și bine asortat cu articoli de fer calitate I, tinichea, cuie, șuruburi, feruri de plug, garnituri, vase pentru bucătărie, mărfuri de gumă etc. 49 5—5

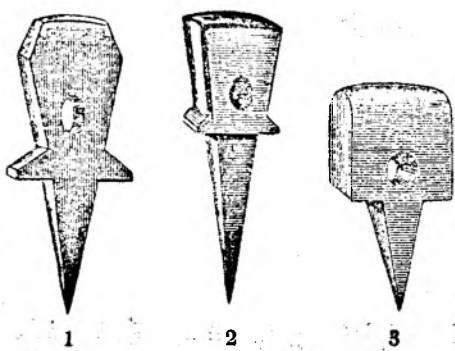
Cu stimă

Victor Dahinten,

magazin de ferărie în **Alba-Iulia**

CAROL F. JICKELI

„La coasa de aur“. **Sibiu, Piața-mică.** „La coasa de aur“.

Nicovale, forma figurei 1 2 3
1 bucată cor. 1— —96 —86

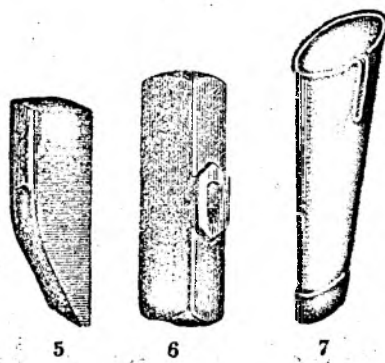

Lungimea	70	75	80	85	90 cm.
1 buc.	cor. 160	160	160	2—	2—

Bătută costă cu 10 bani mai mult.

Tocuri de cuți nr. 7 șmalțuite pe dinlăuntru și pe dinafară 1 buc. cor. —40

Ciocane, figura 5 à 250, 300 **figura 6** à 300 grame
1 bucată cor. —86 —90 1—

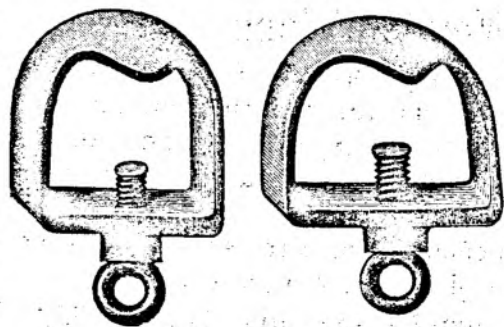

Pentru fiecare bucată garantez. Adecă, eu schimb ori-ce coasă, nicovală și ciocan, provăzute cu semnul CFJ, care nu ar corespunde, chiar și atunci, când ea a fost bătută și întrebuițată.

Economilor le pot recomanda cu cea mai mare încredere coasa aceasta. În decursul anilor s'a sporit foarte tare numărul coaselor vândute.

La cumpărare de 10 bucăți se dă o bucată pe de-asupra! 51 4—

Verigi de coase.

Nr. 2 C. —24

Nr. 3 C. —24

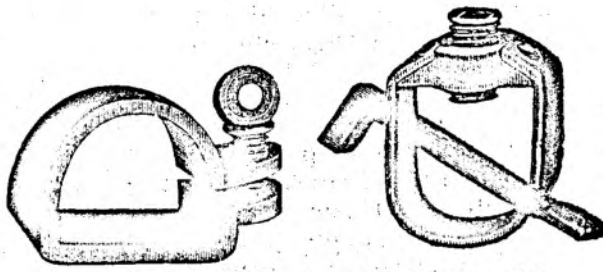
Toporiști de coase,

obiceșnite, de lemn 1 bucată . . . K. —44
Toporiști pentru coase de holde (model introdus de Iulius Teutsch) 1 bucată . . . K —90
Greble de fer pentru coasele de holde, pentru a le șirofa pe toporiștile obiceșnite de lemn. 1 bucată . . . K. 130

Cuți,

dela 12 bani în sus, în variație bogată.
În deosebi recomand: **Cuțile americane** 1 bucată . . . K —40
Cuți de Bergamo, vinete-inchise, cu semnul CFJ 1 bucată . . . K —80

Verigi de coase.

Nr. 13 C. —30

Nr. 15 C. —40

Victor Lazăr

Concurs.

Senatul școlastic din Șomcuta-mare în ședința sa din 22 Iunie a. c. a hotărât scrierea de concurs pentru un cantor-docente lângă școala conf. gr.-cat. de aici cu termin până în 1 August a. c.

Emolumentele sânt următoarele:

1. Salar anual de 600 coroane plătinde în rate lunare anticipative din cassa bisericii.
2. Pentru cuartir 100 coroane.
3. Lemne de foc.
4. Ca cantor 5 jugere pământ arător și stoalele îndatinat.

Doritorii de a dobândi aceasta stațiune vor ave se-și susțearnă recursurile lor proptite cu documentele prescrise la senatul școlastic din Șomcuta-mare până în 1 August.

Se recere, ca respectivii să fie calificați după lege, se aibă ton și cunoștință de tipic, cunoscătorii de note vor fi preferiți.

Ar fi de dorit ca acei, cari reflectează la postul sus amintit, în vre-o Duminecă sau sârbătoare să se prezenteze la sf. biserică.

Șomcuta-mare, în 23 Iunie 1902.

58 1-1

Senatul școlastic.

Franzbranntwein-ul

lui 2 48-52

BRÁZAY

cel mai răspândit

și mai neescapabil mijloc de cură în casă.

Se espodează dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapesta, IV., Muzenai-körut nr. 23.

Franzbranntwein-ul e un mijloc de neprețuit pentru indivizi de constituție slabă precum și pentru cei înaintați în etate, ajutându-le iute la întărirea corpului.

Ferțiți-vă de imitațiuni.

Fiti cu atențiune la marca de apărare.

Se capătă în ori-ce apotecă și în estelalte prăvălii.

ANUNȚ. 57 2-3

„Cassa de păstrare în Mercurea“, societate pe acții, aduce la cunoștință, că dela 1 Iulie a. c. statorește etalonul pentru depuneri spre fructificare cu anunț 5 1/2%, fără anunț 5%.

Se observă, că deponenții vechi au favorul a li-se fructifica depunerile cu 6% până la 1 Iulie 1903. — Mercurea, la 23 Iunie 1902. **Diracțiunea.**

De vânzare

sânt în Sibiu
mai multe buti ou vin bun,

în cantități mai mari și mici, pe lângă prețurile cele mai moderate.

Doritorii să se adreseze la administrațiunea „Tribunei“.

Atelier de lăcătușerie în Sibiu.

Subsemnatul aduc la cunoștința onoratului P. T. public, cum că după o praxă de mai mulți ani în cele mai renumite ateliere din monarchie și străinătate, ca al dlui Valerian Gillar, lăcătușul de artă și construcție al curții ces. și reg. din Viena etc. etc., mi-am deschis un

atelier de lăcătușerie de artă și construcție

în Sibiu, Rosenanger nr. 9 (Tirgul brânzei)

unde efectuesc tot felul de lucrări aparținătoare acestei branșe, precum:

Porți de fer, balcoane, terase,
galerii, grilajuri de scări și morminte, marchise,
antreuri, luminătoare,
case pentru flori (florări) etc. etc.

în ori-ce stil și după cele mai noue modele. — Afară de aceea am totdeauna în depositul meu cele mai practice și mai bune

sobe de bucătărie

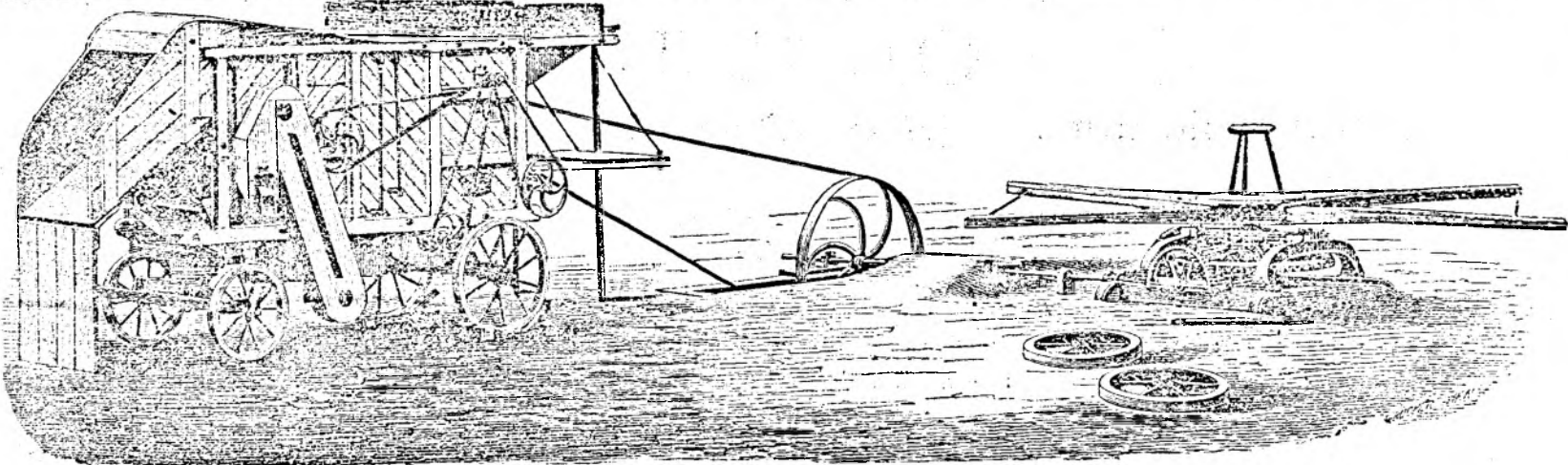
cât se poate de solid încerate și cu prețurile cele mai moderate.

Sperând că P. T. public mă va onora cu numeroase comande, fiind singurul măiestru lăcătuș român aici în Sibiu, semnez

Cu deosebită stimă

Eremie Purece,
măiestru lăcătuș.

55 3-10

Mașini agricole cu garanție pentru construcția escelentă și mare ușoară lifereză fabrica de mașini agricole A. Török în Sibiu.

Deposit constant: de mașini de îmblătit, de mână, de cai și de aburi, cu roate de transportat, ciururi de curățit în trei mărimi, greble de fân de cea mai bună construcție dela 90 cor. în sus, mașini de sâmentat, sfirmitor de cucuruz, teascuri de poame, struguri și olen, trieurii, mașini de tăiat nutreț, pluguri etc. etc. Ca o specialitate a firmei să recomandă morile ei. cu 1, 2 sau 3 măcinătoare, minate cu apă, aburi sau motori.

— Prețuri moderate și condiții avantajoase de plătit. —

Representanța generală pentru Transilvania a fabricii de motori

„Langen & Wolf“ în Viena.

Renumiții motori de benzin Original „Otto“ dela Langen și Wolf sânt cei mai ieftini și mai practici, pentru economi și industriași. Nu e lipsă de mașinist și de focar, ori-ce pericol de foc e eschis, astfel că cu o locomobilă-motor de aceasta să poate îmblăti în mijlocul paielor și pe vreme cu vânt.

56 2-

Motorul se poate pune ori-și-când în mișcare, spele sânt neînsemnate, numai 5-6 bani pe oră și pentru o putere de cal.

Motorii Original „Otto“ sânt răspândiți în număr de peste 65.000.

Cu prospecte și preliminarare de spese stau cu plăcere la dispoziție.

Locomobile de berzină și motori se pot vedea în acțiune la ori-ce timp în fabrica mea în Sibiu.

